

**ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ**  
**04-06-2018**

στο σχέδιο νόμου «Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2016/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20.1.2016 σχετικά με τη διανομή των ασφαλιστικών προϊόντων και κωδικοποίηση του Ν. 1569/1985 (Α' 183) και του π.δ. 190/2006 (Α' 196)»

**Προς τη Βουλή των Ελλήνων**

**I. Γενικό μέρος**

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου σκοπείται η εναρμόνιση της ελληνικής ασφαλιστικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2016/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20.1.2016 σχετικά με τη διανομή των ασφαλιστικών προϊόντων, όπως ισχύει μετά την Οδηγία 2018/411/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαρτίου 2018, , καθώς και η αντικατάσταση και συμπλήρωση συναφών διατάξεων της νομοθεσίας περί ασφαλιστικής διαμεσολάβησης με σκοπό τη σύνταξη ενός ενιαίου κωδικοποιημένου κειμένου που θα ρυθμίζει συνολικά την υπηρεσία διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων και την άσκησή της στην ελληνική επικράτεια. Εξ αρχής σημειώνεται ότι η Οδηγία 2016/97/ΕΕ είναι Οδηγία ελάχιστης εναρμόνισης.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η πρόσφατη χρηματοπιστωτική αναταραχή ανέδειξε τη σημασία της διασφάλισης αποτελεσματικής προστασίας του καταναλωτή σε όλους τους χρηματοπιστωτικούς τομείς. Αναδείχθηκε η ανάγκη να ενισχυθούν, τόσο η εμπιστοσύνη των πελατών, όσο και η μεγαλύτερη ομοιομορφία της ρυθμιστικής αντιμετώπισης ως προς τη διανομή (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, προκειμένου να διασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας των πελατών σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Περαιτέρω, αναγνωρίστηκε ότι είναι σημαντικό οι ενωσιακές και οι εθνικές ρυθμίσεις να λαμβάνουν υπόψη την ιδιόρρυθμη φύση των ασφαλιστικών συμβάσεων σε σύγκριση με τα επενδυτικά προϊόντα που ρυθμίζονται βάσει της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου προς την οποία εναρμονίστηκε η εθνική μας νομοθεσία με τον Ν. 4514/2018. Η Οδηγία 2016/97/ΕΕ έχει ευθυγραμμιστεί ως προς αυτό με τις αντίστοιχες διατάξεις της Οδηγίας 2014/65/ΕΕ.

Ακόμη, με την παραδοχή ότι οι (αντ)ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές διαδραματίζουν κεντρικό ρόλο στη διανομή των (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Οδηγία 2016/97/ΕΕ βελτιώνει τα ελάχιστα πρότυπα όσον αφορά τους κανόνες που διέπουν τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων και δημιουργεί ισότιμους όρους ανταγωνισμού. Η εφαρμογή της οδηγίας 2002/92/ΕΚ κατέδειξε ότι ορισμένες διατάξεις έχρηζαν περαιτέρω αποσαφήνισης, με σκοπό να διευκολυνθεί η ανεμπόδιστη διασυνοριακή και επί ίσοις όροις άσκηση της διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, καθώς και ότι το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας έπρεπε να επεκταθεί, ώστε οι καταναλωτές να απολαύουν της ίδιας προστασίας παρά τις διαφορές μεταξύ των διαύλων διανομής ασφαλιστικών προϊόντων. Έτσι, διευρύνθηκε το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, οι οποίες πωλούν ασφαλιστικά προϊόντα απευθείας, συμπεριλήφθηκαν στο πεδίο εφαρμογής της νέας οδηγίας 2016/97/ΕΕ, αντιμετωπίζοντας ίδιες με τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές υποχρεώσεις ενημέρωσης και πληροφόρησης του καταναλωτή, γι' αυτό εισήχθη και ο ευρύτερος όρος της «διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων».

Συνοψίζοντας τα παραπάνω, μέσω της ενσωμάτωσης των ρυθμίσεων και των προτύπων που εισάγονται με την Οδηγία 2016/97/ΕΕ στο εθνικό μας δίκαιο, επιτυγχάνουμε τα ακόλουθα:

- α. τον εκσυγχρονισμό και την καλύτερη εναρμόνιση μεταξύ των εθνικών κανόνων δικαίου για τη διανομή στην προώθηση των (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων,
- β. την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της υφιστάμενης οδηγίας περί ασφαλιστικής διαμεσολάβησης (2002/92/ΕΚ) και ιδίως σε σχέση με το ότι οι απαιτήσεις καταλαμβάνουν όλα τα κανάλια διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, συμπεριλαμβάνοντας στο πεδίο εφαρμογής τους και τις απευθείας πωλήσεις των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- γ. την ενίσχυση της διαφάνειας στις συναλλαγές, των υποχρεώσεων προσυμβατικής πληροφόρησης και ενημέρωσης του ασφαλισμένου και, κατ' αποτέλεσμα, την ενίσχυση της προστασίας του καταναλωτή.

Σε εθνικό επίπεδο, για την ασφάλεια δικαίου αλλά και για λόγους σαφήνειας, προκρίθηκε α) η λύση της ενσωμάτωσης των διατάξεων της ανωτέρω Οδηγίας σε ένα νέο νομοθετικό κείμενο, στο οποίο ενσωματώνονται επιπλέον τα βασικά νομοθετήματα (αντ)ασφαλιστικής διαμεσολάβησης, ήτοι το π.δ. 190/2006 (Α'196) και ο Ν. 1569/1985 (Α'183), καθώς και οι κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσες πράξεις, και β) η παροχή νομοθετικής εξουσιοδότησης προς την εποπτική αρχή να εκδίδει ειδικότερου περιεχομένου πράξεις, με τις οποίες θα αποσαφηνίζονται τεχνικού τύπου ζητήματα περί εφαρμογής του νόμου αυτού.

Κατωτέρω παρατίθεται η ανάλυση των διατάξεων του νέου νόμου.

## II. Επί των άρθρων

### Μέρος Πρώτο Κεφάλαιο Α'

Το **πρώτο κεφάλαιο** (άρθρα 1 έως και 4) περιλαμβάνει τον σκοπό και το πεδίο εφαρμογής του νόμου, δίδει τους απαραίτητους ορισμούς και ακόμη, με μία αμιγώς εθνική διάταξη (άρθρο 4) καθορίζει τις σχέσεις των διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων μεταξύ τους και με τους πελάτες.

**Στο άρθρο 1** περιγράφεται το αντικείμενο των ρυθμίσεων που εισάγονται με το παρόν σχέδιο νόμου και ορίζεται ο σκοπός του, που είναι αφενός η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ, γνωστής με την αγγλική κωδική ονομασία IDD (Insurance Distribution Directive) όπως ισχύει μετά την Οδηγία 2018/411/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαρτίου 2018 και η αντικατάσταση, συμπλήρωση και ενσωμάτωση στο σχέδιο νόμου ορισμένων εκ των υφιστάμενων διατάξεων της νομοθεσίας (αντ)ασφαλιστικής διαμεσολάβησης και ιδιαίτερα του π.δ. 190/2006 και του Ν. 1569/1985, όπως ισχύουν, οι οποίες είχαν νόημα να διατηρηθούν για τις ανάγκες της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς. Στόχος είναι η αποφυγή της συγχύσεως από την ισχύ διατάξεων νομοθετημάτων με το ίδιο πεδίο εφαρμογής, που ορισμένα ζητήματα αλληλεπικαλύπτονταν και η κωδικοποίηση των σχετικών ρυθμίσεων σε ένα ενιαίο νομοθέτημα.

**Στο άρθρο 2** ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου και ενσωματώνονται οι σχετικές διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 2, 3, 4, 5 και 6 περ. α' και β' καθώς και του άρθρου 2 παρ. 2 της Οδηγίας. Στο άρθρο 2 παρ. 2 του νόμου προσδιορίζεται ποιοι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας, απαλλάσσονται των υποχρεώσεων του νόμου, όπως ενδεικτικά δεν απαιτείται γι' αυτούς προηγούμενη εγγραφή σε Ειδικό Μητρώο. Ωστόσο, τονίζεται ότι στην παρ. 3 ορίζεται πως ακόμη και για τους εξαιρούμενους της παρ. 2 ισχύουν συγκεκριμένες ελάχιστες υποχρεώσεις προσυμβατικής ενημέρωσης του πελάτη, και υπό αυτήν την έννοια ουδείς δραστηριοποιούμενος στη διανομή των ασφαλιστικών προϊόντων, εξαιρείται εντελώς από τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Η **παρ. 4** οριοθετεί το πλαίσιο σε σχέση με δραστηριότητες διανομής για κινδύνους και υποχρεώσεις εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ στην παρ. 5 περιγράφονται οι δραστηριότητες που, αν και έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά με εκείνα της διανομής, δεν θεωρούνται δραστηριότητες διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων και συνεπώς εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής του νόμου.

**Στο άρθρο 3** ενσωματώνονται όλοι οι ορισμοί του άρθρου 2 παρ. 1 της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ και προστίθενται ορισμοί που χρησιμεύουν για την πληρότητα και τη σαφήνεια του εθνικού δικαίου. Συγκεκριμένα:

Στο άρθρο 3 **παρ. 1 και 2 του νόμου** εισάγεται ο ορισμός της δραστηριότητας της διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, ο οποίος είναι ευρύς σύμφωνα με την σχετική διατύπωση της Οδηγίας, ώστε το πεδίο εφαρμογής του νόμου να καταλαμβάνει τις περισσότερες δυνατές περιπτώσεις. Επισημαίνεται ότι στην έννοια της διανομής ασφαλιστικών προϊόντων εντάσσονται μεταξύ των λοιπών αναφερομένων περιπτώσεων και οι ιστοσελίδες σύγκρισης τιμών, οι οποίες δεν περιορίζονται στη διαφήμιση των ασφαλιστικών προϊόντων αλλά δίνουν τη δυνατότητα στον πελάτη να προβεί, μέσω αυτών ή άλλων παρεχόμενων μέσων, στη σύναψη σύμβασης ασφάλισης. Σε σχέση με τις εν λόγω διατάξεις αξίζει να επισημανθεί ότι στο άρθρο 3 **παρ. 13** του νόμου ορίζεται ότι διανομείς (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων είναι, επιπλέον όσων αποτελούσαν τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, οι (αντ)ασφαλιστικές επιχειρήσεις, καθώς και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας.

Σχετικώς αξίζει να σημειωθεί ότι, αν και ο ορισμός του συνδεδεμένου ασφαλιστικού διαμεσολαβητή, που είχε ενσωματωθεί με το άρθρο 2 παρ. 7 του π.δ. 190/2006, δεν προβλέπεται στην Οδηγία 2016/97/ΕΕ και για τον λόγο αυτόν δεν περιλαμβάνεται ούτε στον παρόντα νόμο, τούτο δεν σημαίνει ότι η απαγορεύεται η εν λόγω δραστηριότητα, αφού η Οδηγία 2016/97/ΕΕ προβλέπει ρητά τη δυνατότητα ανάληψης της επαγγελματικής αστικής ευθύνης από την άσκηση της δραστηριότητας του διανομέα είτε από ασφαλιστική επιχείρηση, είτε από άλλον διανομέα. Σχετική πρόβλεψη έχει γίνει στις οικείες διατάξεις περί εγγραφής στο Ειδικό Μητρώο (άρθρα 20 παρ. 1 περ. ε τελ. εδ., άρθρο 21 παρ. 1 περ. ε, άρθρο 22 παρ. 1 περ. α). Συνεπώς, ο συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής, σε συνέπεια και με το προηγούμενο νομικό πλαίσιο, δεν αποτελεί ξεχωριστή «κατηγορία» διαμεσολάβησης, αλλά *τρόπο λειτουργίας* όσων εκ των προβλεπόμενων κατηγοριών συμβαδίζουν με τα χαρακτηριστικά της «σύνδεσης» με μία ασφαλιστική επιχείρηση (ασφαλιστικοί πράκτορες, συντονιστές ασφαλιστικών πρακτόρων, ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας).

Στο άρθρο 3 **παρ. 2**, επίσης, προβλέπονται οι κατηγορίες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης της ελληνικής έννομης τάξης. Η βασική διαφορά σε σχέση με το προϊσχύον νομικό πλαίσιο είναι η συγχώνευση των κατηγοριών του ασφαλιστικού συμβούλου και του ασφαλιστικού πράκτορα σε μία, για την οποία προκρίθηκε η διατήρηση της ονομασίας του ασφαλιστικού πράκτορα, επειδή είναι όρος ευρύτερα χρησιμοποιούμενος διεθνώς (“agent”). Στις παρ. 4, 5 και 6 του εν λόγω άρθρου ορίζονται οι κατηγορίες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

Οι νέοι ορισμοί και η νέα κατηγοριοποίηση των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών προέκυψαν από την αξιολόγηση του προηγούμενου νομικού πλαισίου, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

- τις ομοιόμορφες, ίδιας βαρύτητας και σπουδαιότητας υποχρεώσεις ενημέρωσης και δεοντολογίας που επιβάλλει η IDD, ανεξάρτητα από την όποια εθνική κατηγοριοποίηση των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, σε συνδυασμό με την κοινοτική επιταγή για ισότητα στους όρους ανταγωνισμού και για τη μέγιστη δυνατή διαφάνεια έναντι του καταναλωτή,
- τα παρατηρούμενα κενά στην προστασία του καταναλωτή, ώστε υφίσταται πλέον ίδια προστασία αυτού ανεξάρτητα από το δίκτυο διανομής που χρησιμοποίησε, και αντίστοιχη όμοια ευθύνη για κάθε είδους διανομέα,
- τα κρατούντα στην ασφαλιστική αγορά και ιδίως στις σχέσεις μεταξύ εταιρειών και δικτύων διανομής και
- τη δυνατότητα εγγραφής σε δύο κατηγορίες ταυτόχρονα (πράκτορα και συμβούλου) που δινόταν κατά το προηγούμενο καθεστώς, που προκαλούσε σύγχυση στα Μητρώα και αδυναμία εξαγωγής ασφαλών στατιστικών στοιχείων και ποιοτικών συμπερασμάτων για την αγορά της διαμεσολάβησης ασφαλιστικών προϊόντων, αλλά και τον κίνδυνο αδιαφάνειας και σύγχυσης του πελάτη από την παροχή υπηρεσιών από πρόσωπα στα οποία συγκεντρώνονταν περισσότερες ιδιότητες.

Οι παραπάνω ανάγκες για νομοθετική ρύθμιση οδήγησαν στην αναδιαμόρφωση των εθνικών κατηγοριών ασφαλιστικής διαμεσολάβησης με τον παρόντα νόμο, ως εξής:

- Προβλέπονται πλέον οι εξής κατηγορίες ασφαλιστικών διαμεσολαβητών: οι ασφαλιστικοί πράκτορες, οι συντονιστές ασφαλιστικών πρακτόρων και οι μεσίτες ασφαλίσεων, με απόλυτο ασυμβίβαστο μεταξύ των δύο πρώτων κατηγοριών με την τρίτη (βλ. και άρθρο 18 παρ. 3 και 4 του νόμου).
- Οι διαφορές μεταξύ πρακτόρων και μεσιτών αφορούν στο βαθμό ανεξαρτησίας τους από την ασφαλιστική επιχείρηση με την οποία συνεργάζονται και πιθανόν στον τρόπο αμοιβής, εάν υπάρχει αμοιβή για τον μεσίτη και από την ασφαλιστική εταιρία και τον πελάτη ή μόνον από τον πελάτη, αποκλεισμένης της αμοιβής από την ασφαλιστική (βλ. και άρθρο 4 παρ. 1 και 4). Οι εν λόγω κατηγορίες των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών δεν διαφοροποιούνται ως προς τις υποχρεώσεις ενημέρωσης και δεοντολογίας που πηγάζουν από τον παρόντα νόμο, ούτε ως προς τη δυνατότητα αποζημίωσης του πελάτη σε περίπτωση επαγγελματικής αστικής ευθύνης τους.
- Οι συντονιστές ασφαλιστικών πρακτόρων δεν διαμεσολαβούν οι ίδιοι απευθείας στον πελάτη, αλλά διευθύνουν και επιβλέπουν το έργο των ασφαλιστικών πρακτόρων, που έχουν σύμβαση συνεργασίας με την ασφαλιστική επιχείρηση στην οποία παρέχει τις υπηρεσίες του ο συντονιστής, με σκοπό την επίτευξη υψηλού επιπέδου συμμόρφωσης του δικτύου με τις, σχετικές με τη διανομή, πολιτικές και τις διαδικασίες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Στο άρθρο 3 **παρ. 9** ορίζεται ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ασκεί ως δευτερεύουσα δραστηριότητα την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, ο οποίος υπάγεται σε ελαφρύτερο

καθεστώς υποχρεώσεων από τον παρόντα νόμο και στον οποίο το νομοθέτημα αναφέρεται στο εξής χάριν συντομίας ως «*ασφαλιστικό διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας*». Επισημαίνεται ότι στην κατηγορία αυτήν δεν υπάγονται τα πιστωτικά ιδρύματα, οι επιχειρήσεις επενδύσεων και οι αγροτικοί συνεταιρισμοί, όταν ασκούν τη δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών προϊόντων, καθώς αυτά εντάσσονται ευθέως στους ασφαλιστικούς πράκτορες (άρθρο 3 παρ. 4) και κατ' επέκταση υπάγονται στο σύνολο των υποχρεώσεων που πηγάζουν από τον παρόντα νόμο.

Στην **παρ. 10** ορίζεται ο ανασφαλιστικός διαμεσολαβητής και προβλέπεται ότι μόνον ο μεσίτης έχει τη δυνατότητα προώθησης ανασφαλιστικών προϊόντων. Η επιλογή αυτή θεωρήθηκε συνεπής με τα μέχρι σήμερα κρατούντα στις συναλλαγές, ενώ ενισχύεται περαιτέρω η επιθυμητή διαφοροποίηση από τους πράκτορες ασφαλίσεων.

Στο άρθρο 3 **παρ. 11 και 12** δίδονται οι ορισμοί της ασφαλιστικής και ανασφαλιστικής επιχείρησης, σε παραπομπή στα ήδη ισχύοντα (Ν. 4364/2016).

Στο άρθρο 3 **παρ. 14** του νόμου ορίζεται κατά την σχετική διατύπωση της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ η έννοια της "αμοιβής" με ευρύτητα, ώστε να δύναται να περιλάβει οποιοδήποτε οικονομικό όφελος του διανομέα, χρηματικό ή μη, από την προώθηση συγκεκριμένου προϊόντος.

Στο άρθρο 3 **παρ. 15, 16, 17 και 19** του νόμου ορίζονται οι βασικότερες έννοιες για τη διασυνοριακή δραστηριότητα των διανομέων εντός της Ένωσης.

Στην **παρ. 20** ορίζεται η έννοια της συμβουλής. Η έννοια αυτή αποτελεί την ύψιστης σπουδαιότητας παροχή του διανομέα προς τον πελάτη και ήδη τηρείται στην Ελληνική αγορά ως υποχρεωτική από όλους τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές. Για τον λόγο αυτόν και σε άσκηση εθνικής ευχέρειας και επιλογής, η υποχρεωτικότητα της παροχής συμβουλής διατηρήθηκε σε όλα τα προϊόντα, κλάδους και τύπους ασφάλισης και από όλους τους διανομείς, είτε εδρεύουν στην Ελλάδα, είτε δραστηριοποιούνται σε αυτήν με καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή ελεύθερης εγκατάστασης, και ανεξάρτητα από την επιμέρους κατηγορία ασφαλιστικής διαμεσολάβησης όπου εντάσσονται. Μόνη εξαίρεση αποτελεί η πρόβλεψη του άρθρου 31 του νόμου αυτού. Ειδικά σε ό,τι αφορά στις υποχρεωτικές ασφάλισεις, επισημαίνεται ότι για κάθε επιπλέον προσφερόμενη προαιρετική κάλυψη ισχύει ο κανόνας παροχής συμβουλής.

Στην **παρ. 21** ορίζονται οι μεγάλοι κίνδυνοι, που μπορούν κατ' εθνική επιλογή να αντιμετωπιστούν διαφορετικά από τις λοιπές καλύψεις.

Στο άρθρο 3 **παρ. 22** του νόμου ορίζεται η έννοια του επενδυτικού προϊόντος που βασίζεται σε ασφάλιση, λαμβάνοντας υπόψη τις συναφείς προβλέψεις του Κανονισμού 1286/2014 σχετικά με τα έγγραφα βασικών πληροφοριών που αφορούν συσκευασμένα επενδυτικά προϊόντα για ιδιώτες επενδυτές και επενδυτικά προϊόντα βασιζόμενα σε ασφάλιση (PRIIP), καθώς και τις συναφείς προβλέψεις του Ν. 4364/2016.

Στο άρθρο 3 **παρ. 23** τίθεται ο ορισμός του «σταθερού μέσου».

Στο άρθρο 3 **παρ. 24** τίθενται ο ορισμός των αρμοδίων, στα άλλα κράτη – μέλη της Ε.Ε., αρχών καθώς και της ελληνικής αρχής στην οποία ανατίθεται η αρμοδιότητα για την εποπτεία της δραστηριότητας διανομής των (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, ορίζοντας ως τέτοια την Τράπεζα της Ελλάδος, δυνάμει του Καταστατικού της. Η επιλογή τελεί σε άμεση συνάφεια με τα ισχύον δίκαιο της ιδιωτικής ασφάλισης, όπου η ΤτΕ είναι ο φορέας εποπτείας όλου του φάσματος των δραστηριοτήτων που εμπεριέχονται στο πεδίο της ιδιωτικής ασφάλισης.

Στην **παρ. 25** δίδεται ο ορισμός της ευρωπαϊκής εποπτικής αρχής των ασφαλίσεων (ΕΙΟΡΑ).

Στην **παρ. 26** του άρθρου 3, τέλος, διευκρινίζεται ποιοι, για τον σκοπό συμμόρφωσης με τον παρόντα νόμο, θεωρούνται διοικούντες το νομικό πρόσωπο του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή. Σε ό,τι αφορά την ασφαλιστική επιχείρηση οι διοικούντες αυτήν για τον σκοπό συμμόρφωσης στον παρόντα νόμο ρυθμίζονται στο άρθρο 23 παρ. 3 με παραπομπή στο άρθρο 29 παρ. 2 του ν. 4364/2016.

**Το άρθρο 4** προσδιορίζει τις σχέσεις των διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων μεταξύ τους και με τους πελάτες, σε άσκηση εθνικής ευχέρειας και επιλογής που δίδει η Οδηγία. Με την διάταξη του τέταρτου άρθρου του νόμου τροποποιούνται και αντικαθίστανται οι διατάξεις της υφιστάμενης εθνικής νομοθεσίας για την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, με στόχο:

Α. Την ενίσχυση της διαφάνειας στις συναλλαγές, τόσο μεταξύ των φορέων της αγοράς, όσο και έναντι του πελάτη, ειδικά σε θέματα αμοιβών,

Β. την ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου ως προς το ρόλο, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κάθε φορέα της ασφαλιστικής αγοράς, και την εναρμόνιση με την πρόσφατη νομολογία (Απόφαση του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου 845/2017),

Γ. την αποτύπωση στη νομοθεσία της πραγματικής λειτουργίας των δικτύων στην ασφαλιστική αγορά, όπως εξελίχθηκε σήμερα, σε σχέση με αυτήν που υπήρχε το έτος 1985, οπότε εισήχθη ο Ν. 1569/1985.

Στην **παρ. 1** περιγράφεται η σχέση του ασφαλιστικού πράκτορα με τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, στο όνομα και για λογαριασμό των οποίων προωθεί ασφαλιστικά προϊόντα, δυνάμει σύμβασης εντολής, για την μεγαλύτερη προστασία του καταναλωτή. Επίσης, η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 4, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 4, καθιστά σαφές ότι τα πιστωτικά ιδρύματα, οι επιχειρήσεις επενδύσεων και οι αγροτικοί συνεταιρισμοί δύνανται να προωθούν προϊόντα περισσοτέρων από μιας ασφαλιστικών επιχειρήσεων και δεν υποχρεούνται πλέον να λειτουργούν ως συνδεδεμένοι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές. Σύμφωνα με το παρόν σχέδιο νόμου, οι φορείς αυτοί εντάσσονται ρητά στην κατηγορία του πράκτορα. Η δυνατότητα αυτή είναι προς το συμφέρον του καταναλωτή, διότι αυξάνει τις επιλογές του σε περισσότερα σημεία πώλησης. Διατηρείται ωστόσο ο τρόπος αμοιβής που ακολουθείται αυτή τη στιγμή στην αγορά (προμήθεια από την ασφαλιστική επιχείρηση).

Στην **παρ. 2** περιγράφεται η σχέση του συντονιστή με τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τους ασφαλιστικούς πράκτορες. Επισημαίνεται ιδιαίτερα ότι σύμφωνα με τον ορισμό του, όπως δίδεται στο άρθρο 3 παρ. 5, ο συντονιστής δεν μπορεί να συμβάλλεται απευθείας με τον ή τους πράκτορες που τελούν υπό την επίβλεψή του.

Η **παρ. 3** εντάσσει στο παρόν σχέδιο νόμου και διατηρεί σε εκτεταμένο βαθμό και με τις κατάλληλες προσαρμογές λόγω των μεταβολών που επήλθαν στην κατηγοριοποίηση των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, τις διατάξεις του άρ. 4 παρ. 4 του ν. 1569/85 σχετικά με το

πλαίσιο καταγγελίας των συμβάσεων συνεργασίας μεταξύ ασφαλιστικών επιχειρήσεων και ασφαλιστικών πρακτόρων και συντονιστών ασφαλιστικών πρακτόρων. Επίσης, επεκτείνονται τα σχετικά δικαιώματα των ασφαλιστικών πρακτόρων και των συντονιστών, πέραν της περίπτωσης του θανάτου ή της μόνιμης ολικής ανικανότητας του διαμεσολαβητή, και στην περίπτωση της συνταξιοδότησής του.

Στην **παρ. 4** περιγράφεται η σχέση του μεσίτη ασφαλίσεων με τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και τους πελάτες, εισάγεται δε ελάχιστο περιεχόμενο της σύμβασης μεταξύ του μεσίτη ασφαλίσεων και του πελάτη, προς ενίσχυση της διαφάνειας και την ασφάλειας των συναλλαγών, σε περίπτωση που οι συναλλασσόμενοι επιλέξουν, αντί προμήθειας από την ασφαλιστική επιχείρηση, αμοιβή από τον πελάτη απευθείας προς τον μεσίτη. Επίσης, η διάταξη αποσαφηνίζει ότι η οικονομική και νομική ανεξαρτησία του μεσίτη δεν συναρτάται από την σύναψη γραπτής σύμβασης συνεργασίας με ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Και τούτο διότι, αφού η σύναψη των σχετικών συμβάσεων καθιστά τις συναλλαγές ασφαλείς και προστατεύει τα συμβαλλόμενα μέρη, είναι απολύτως θεμιτή και ενθαρρύνεται από τον παρόντα νόμο. Έτσι, η διάταξη της παρ. 4 ξεκαθαρίζει ότι μόνον η επαρκής διασπορά των ασφαλιστικών κινδύνων μεταξύ των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που παρέχουν τη σχετική κάλυψη μπορεί να διασφαλίσει σε ικανοποιητικό βαθμό και να αποδείξει την, έναντι αυτών, ανεξαρτησία του μεσίτη. Η διάταξη αυτή, εξάλλου, συνδυάζεται με εκείνην του άρθρου 22 παρ. 2 του νόμου περί προσκομιδής από τον μεσίτη στο Ειδικό Μητρώο, βεβαίωσης για την κατανομή των ασφαλιστικών του εργασιών στην αγορά.

Στην **παρ. 5** προβλέπεται η σχέση των εκδιδόμενων από τους μεσίτες cover notes, που αποτελούν διεθνή πρακτική, με την πρόβλεψη του άρ. 2 του ν. 2496/97, σύμφωνα με την οποία ο λήπτης της ασφάλισης/ασφαλισμένος πρέπει πάντοτε να λαμβάνει ασφαλιστική σύμβαση, ως αποδεικτικό της κάλυψής του έγγραφο. Η παρ. 5 του νόμου ξεκαθαρίζει ότι ο μεμονωμένος μικρο-ασφαλισμένος (retail customer) λαμβάνει πάντοτε το ασφαλιστήριο συμβόλαιο του ν. 2496/97, η δε έκδοση cover notes επιτρέπεται μόνον στην ασφάλιση μεγάλων κινδύνων ή την συνασφάλιση, και μόνον στην περίπτωση που η έκδοση της σχετικής ασφαλιστικής σύμβασης δεν είναι εφικτή άμεσα, λόγω για παράδειγμα της πολυπλοκότητας των όρων του συμβολαίου, του σύνθετου και χρονοβόρου underwriting ή του μεγάλου αριθμού των εμπλεκόμενων συνασφαλιστών. Επισημαίνεται ότι στο σχέδιο νόμου δεν περιελήφθησαν ειδικές διατάξεις για την περίπτωση της αντασφάλισης όπου τα μέρη είναι ελεύθερα να προσδιορίσουν τις εσωτερικές τους σχέσεις.

Στην **παρ. 6** περιγράφεται η σχέση του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας, με τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, και συγκεκριμένα διευκρινίζεται ότι πρέπει πάντοτε, σύμφωνα με σχετική εθνική επιλογή, μια ασφαλιστική επιχείρηση να αναλαμβάνει απεριόριστα την ευθύνη του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας για λογαριασμό της, με στόχο την μέγιστη δυνατή προστασία του καταναλωτή. Κατά συνέπεια, όλοι οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας που επίσης εγγράφονται στο Ειδικό Μητρώο του άρθρου 18 εργάζονται κατ' ουσίαν ως συνδεδεμένοι.

Με την **παρ. 7** επιδιώκεται ο περαιτέρω εξορθολογισμός της λειτουργίας των φορέων της ασφαλιστικής αγοράς και εν προκειμένω στην λειτουργία των «αλυσιδωτών» πωλήσεων. Σκοπός της ρύθμισης είναι, αν δημιουργηθούν «αλυσίδες» στην πώληση των ασφαλιστικών προϊόντων αποτελούμενες από περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές,

που μεσολαβούν μεταξύ της ασφαλιστικής επιχείρησης και του πελάτη, να λειτουργούν υπό τις εξής προϋποθέσεις:

α. Όλοι οι ενδιάμεσοι «κρίκοι» να ανήκουν στην ίδια κατηγορία ασφαλιστικής διαμεσολάβησης, έτσι ώστε να διέπονται από τις ίδιες υποχρεώσεις και δικαιώματα έναντι του πελάτη και της ασφαλιστικής εταιρείας, και να ενισχύεται η διαφάνεια και η ασφάλεια στις συναλλαγές καθώς και η αποφυγή σχετικών συγκρούσεων συμφερόντων κατά τους ορισμούς της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ, και

β. η ασφαλιστική επιχείρηση να γνωρίζει όλους τους διαμεσολαβητές, από τον πρώτο και συμβαλλόμενο μαζί της, μέχρι και τον τελευταίο, που έρχεται σε επαφή με τον πελάτη.

Η γνώση και η έγκριση της «αλυσίδας» από την ασφαλιστική επιχείρηση είναι αναγκαίες, προκειμένου η εταιρεία να διασφαλίσει την ορθή εφαρμογή των πολιτικών και των διαδικασιών της περί διακυβέρνησης των ασφαλιστικών προϊόντων και να είναι σε θέση να αξιολογήσει, σύμφωνα με τις εσωτερικές της διαδικασίες, αν ο τελικός πωλητής, με τον οποίο ενδεχομένως δεν συμβάλλεται (έχει όμως εγκρίνει), είναι σε θέση να προωθήσει το προϊόν της με τρόπο που να μην την εκθέτει σε λειτουργικό κίνδυνο. Η διάταξη προβλέπει τις συνέπειες στη συμβατική σχέση με τους συνεργάτες της ασφαλιστικής επιχείρησης, αν εκείνοι παραβούν τις σχετικές υποχρεώσεις.

Τέλος, με την **παρ. 8** προβλέπεται ότι το παρόν άρθρο ουδόλως θίγει την εφαρμογή των άρθρων 26 και 36 του νόμου.

## Κεφάλαιο Β'

Στο **δεύτερο κεφάλαιο** περιγράφονται οι αρμοδιότητες και οι εξουσίες της εποπτικής αρχής, προκειμένου να είναι σε θέση να ασκήσει τα καθήκοντα που της ανατίθενται με τον παρόντα νόμο.

Στο **άρθρο 5 παρ. 1** προσδιορίζονται ο σκοπός και οι γενικές αρχές άσκησης της εποπτείας που καταλαμβάνει, όπως και με το προϊσχύον πλαίσιο, πέραν της εποπτείας για την φερεγγυότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων του ν. 4364/2016, και την παρακολούθηση της λειτουργίας της δραστηριότητας προώθησης των ασφαλιστικών προϊόντων εντός της ελληνικής επικράτειας, με σκοπό την, κατά το μέτρο του δυνατού, διασφάλιση της εφαρμογής του παρόντος νόμου. Για το λόγο αυτό, σύμφωνα με την **παρ. 2**, η εποπτική αρχή διαθέτει επαρκές εξειδικευμένο προσωπικό.

Το **άρθρο 6** προβλέπει τη διενέργεια ελέγχων από την εποπτική αρχή, σε εποπτευόμενες κατά τον παρόντα νόμο οντότητες αλλά και σε κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο, του οποίου ο έλεγχος κρίνεται από την εποπτική αρχή ως αναγκαίος για την άσκηση του εποπτικού της έργου. Οι παρ. 2, 3 και 4 προβλέπουν τη δυνατότητα της εποπτικής αρχής να συλλέγει στοιχεία από μια πληθώρα πηγών, χωρίς να εμποδίζεται από την επίκληση οποιουδήποτε απορρήτου.

Το **άρθρο 7** ρυθμίζει τη συνεργασία της εποπτικής αρχής με την ΕΑΑΕΣ και την ενεργό συμμετοχή της στις διεργασίες που λαμβάνουν χώρα σε αυτήν.

Το **άρθρο 8** ρυθμίζει τη συνεργασία της εποπτικής αρχής με άλλες αρχές, ευρωπαϊκές και εθνικές (όπως για παράδειγμα με τα Επιμελητήρια και την ΚΕΕΕ), και την ανταλλαγή πληροφοριών με αυτές. Η παρ. 3 του εν λόγω άρθρου παραπέμπει στο άρθρο 44 ν.



4364/2016 περί επαγγελματικού απορρήτου, που εφαρμόζεται και σχετικά με τις πληροφορίες που περιέρχονται στην εποπτική αρχή δυνάμει του παρόντος νόμου.

Το **άρθρο 9** προβλέπει την παραλαβή και διαχείριση καταγγελιών κατά οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου, το οποίο ενεργεί δραστηριότητες διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, και αφορούν σε πράξεις ή παραλείψεις που ενδέχεται να συνιστούν παράβαση του παρόντος νόμου. Η **παρ. 2** προβλέπει την, προηγούμενη της επιβολής κυρώσεων, ακρόαση του ελεγχόμενου από την εποπτική αρχή, καθώς και την απάντηση προς τον καταγγέλλοντα, όταν και όποτε ολοκληρωθεί η έρευνα ή και οι κατά την κρίση της απαιτούμενες εποπτικές ενέργειες.

Το **άρθρο 10** προβλέπει τη δυνατότητα εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών μεταξύ καταναλωτών και διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων, καθώς και τη συνεργασία των φορέων εξωδικαστικής επίλυσης με την εποπτική αρχή.

## **Μέρος Δεύτερο** **Κεφάλαιο Γ'**

Το  **τρίτο κεφάλαιο** του νόμου ρυθμίζει την άσκηση των δικαιωμάτων διασυνοριακής δραστηριότητας των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, από και προς την Ελλάδα, στο πλαίσιο της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς.

**Στο άρθρο 11** προβλέπεται η διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται από τον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή με έδρα στην Ελλάδα προκειμένου να δραστηριοποιηθεί με ελεύθερη παροχή υπηρεσιών σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη της Ε.Ε. Προβλέπεται εν προκειμένω ότι ο ενδιαφερόμενος διαμεσολαβητής πρέπει να απευθύνεται με την αίτησή του ταυτόχρονα και στις 2 υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με αρμοδιότητες δυνάμει του παρόντος Κεφαλαίου, ήτοι τόσο στο Επιμελητήριο, στο Ειδικό Μητρώο του οποίου είναι εγγεγραμμένος, όσο και στην εποπτική αρχή. Εν συνεχεία και εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, το Επιμελητήριο οφείλει να επικοινωνήσει στην εποπτική αρχή τις πληροφορίες που προβλέπονται στην διάταξη και η εποπτική αρχή, που δρα ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, με την σειρά της αποστέλλει εντός συγκεκριμένης προθεσμίας τις προβλεπόμενες από την Οδηγία πληροφορίες στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής.

Με την **παρ. 4** η εποπτική αρχή, ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, αφού λάβει την σχετική επιβεβαίωση από την αρμόδια αρχή του κράτους υποδοχής, ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή, ότι μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητές του στο κράτος μέλος υποδοχής, επισημαίνοντάς του τις υποχρεώσεις συμμορφώσεως αυτού προς το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο για τις περί προστασίας του δημοσίου συμφέροντος διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής. Στην **παρ. 5** προβλέπεται ακόμη η αντίστοιχη επιβεβαίωση που γίνεται από την εποπτική αρχή όταν δρα ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

Σύμφωνα με την **παρ. 6**, η ίδια σειρά στην ενημέρωση που ξεκινά από τον ενδιαφερόμενο, συνεχίζεται προς το επιμελητήριο και από εκεί στην εποπτική αρχή και στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, προβλέπεται αντιστοίχως και στην περίπτωση αλλαγής οποιασδήποτε εκ των πληροφοριών που αφορούν στον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή κατά

τα ως άνω. Προβλέπεται επίσης η αντίστροφη διαδικασία, όταν η εποπτική αρχή ενεργεί ως αρμόδια αρχή του κράτους υποδοχής.

Επισημαίνεται ότι οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν υπάγονται στη διαδικασία γνωστοποίησης των άρθρων 4 και 9 της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ, διότι η διαδικασία για την γνωστοποίηση της διασυννοριακής τους δραστηριότητας διέπεται αποκλειστικά από τις ρυθμίσεις των άρθρων 145 ως 152 της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ, όπως αυτές εμπλουτίζονται με την παρ. 8 του άρθρου 17 του παρόντος νόμου. Ωστόσο, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις υπάγονται κανονικά στις διατάξεις του παρόντος νόμου, όσον αφορά την διαπίστωση της τυχόν παραβατικής τους συμπεριφοράς κατά την άσκηση διασυννοριακών δραστηριοτήτων διανομής, είτε η Ελλάδα είναι γι' αυτές κράτος μέλος υποδοχής, είτε κράτος μέλος καταγωγής.

Από πλευράς χρήσης ορολογίας, προκρίθηκε η χρήση του όρου «δημόσιο συμφέρον» έναντι του «γενικού συμφέροντος» που προτείνεται από μερίδα θεωρητικών, για λόγους ομοιομορφίας και συνέπειας με τα πρόσφατα νομοθετήματα του χρηματοπιστωτικού τομέα, που επίσης χρησιμοποιούν τον όρο «δημόσιο συμφέρον» (άρθρο 147 ν. 4364/2016). Η ενότητα της ορολογίας μεταξύ των διατάξεων του χρηματοπιστωτικού τομέα ενισχύει την ασφάλεια δικαίου και διευκολύνει την γραμματική και συστηματική ερμηνεία των διατάξεων.

Στο **άρθρο 12** περιγράφονται τα μέτρα και οι κυρώσεις που μπορεί να λάβει και να επιβάλει η εποπτική αρχή για την αντιμετώπιση παραβάσεων του σχετικού θεσμικού πλαισίου από μέρους των (αντ)ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, ή ασφαλιστικών διαμεσολαβητών δευτερεύουσας δραστηριότητας, που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα μέσω ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, επισημαίνοντας τις περιπτώσεις που υπάρχει λόγος άμεσου δράσεως για την προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών. Τα μέτρα αυτά υπό τις αναφερόμενες στο νόμο προϋποθέσεις μπορεί να φθάσουν έως την απαγόρευση άσκησης από μέρους του διαμεσολαβητή νέων δραστηριοτήτων στην Ελλάδα. Προβλέπεται ακόμη η αντιμετώπιση της περίπτωσης (αντ)ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή ασφαλιστικού διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα και παραβαίνει τις υποχρεώσεις του που πηγάζουν από το θεσμικό πλαίσιο περί προστασίας του δημοσίου συμφέροντος του κράτους μέλους υποδοχής, στο οποίο δραστηριοποιείται μέσω ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Στο **άρθρο 13** περιγράφονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την άσκηση δραστηριοτήτων (αντ)ασφαλιστικής διαμεσολάβησης και ασφαλιστικής διαμεσολάβησης ως δευτερεύουσας δραστηριότητας από διαμεσολαβητή με έδρα στην Ελλάδα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης με την ίδρυση υποκαταστήματος ή με μόνιμη παρουσία. Διευκρινίζεται ότι η μόνιμη παρουσία, η οποία δεν ορίζεται περαιτέρω στο νόμο αλλά αποτελεί αντικείμενο ad hoc εκτίμησης από την εποπτική αρχή, θα αντιμετωπίζεται εποπτικά ακριβώς όπως και το υποκατάστημα. Για τον λόγο αυτό, η «μόνιμη παρουσία» δεν επαναλαμβάνεται στο νόμο αλλά καλύπτεται από την αναφορά στο υποκατάστημα ή την εγκατάσταση, σε όσες περιπτώσεις κριθεί ότι αποτελούν μόνιμη παρουσία ασφαλιστικού διαμεσολαβητή στην Ελλάδα.

Στο ίδιο ως άνω άρθρο 13 προβλέπεται η διαδικασία που ακολουθείται προκειμένου ο ενδιαφερόμενος να δραστηριοποιηθεί σε άλλο κράτος μέλος μέσω Υποκαταστήματος, και πώς δομείται η σχετική επικοινωνία μεταξύ Επιμελητηρίου, εποπτικής αρχής και αρμόδιας

αρχής του κράτους μέλους υποδοχής, με τρόπο ομοιόμορφο με την παραπάνω ρύθμιση περί διασυνοριακής δράσης μέσω της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και με ορισμένες διαφοροποιήσεις στις παρεχόμενες πληροφορίες που άπτονται της φύσης του Υποκαταστήματος. Περαιτέρω, στην παρ. 6 προβλέπεται η δυνατότητα της εποπτικής αρχής, όταν δρα ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, σε περίπτωση που αμφιβάλλει για την επάρκεια της οργανωτικής διάρθρωσης ή χρηματοοικονομικής κατάστασης του ενδιαφερόμενου για δημιουργία υποκαταστήματος (αντ)ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας, να αρνηθεί να αποστείλει τις σχετικές πληροφορίες στο κράτος μέλος υποδοχής, ενώ γίνεται ειδική πρόβλεψη για τη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής από μέρος του ενδιαφερομένου κατά της άρνησης αυτής.

Με το **άρθρο 14** κατανέμονται οι εποπτικές αρμοδιότητες μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών καταγωγής και υποδοχής, όταν ο κύριος τόπος επιχειρηματικής δραστηριότητας ενός (αντ)ασφαλιστικού διαμεσολαβητή, ή διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας, βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος από αυτό που είναι η χώρα καταγωγής του, οπότε εάν μεν κατάγεται από την Ελλάδα μπορεί να συμφωνηθεί μεταξύ της εποπτικής αρχής και της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους υποδοχής να ασκεί τις αρμοδιότητες των διατάξεων των κεφαλαίων IV, V, VI και VII της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής σαν να είναι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής. Ακόμη προβλέπεται ότι η εποπτική αρχή ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή και την ΕΑΑΕΣ για την εν λόγω συμφωνία με το κράτος μέλος υποδοχής. Στην αντίστοιχη περίπτωση δε, εάν αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής είναι η Ελλάδα, τότε η εποπτική αρχή, που δρα ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, μπορεί να δρα σαν να είναι αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, όσον αφορά στην εφαρμογή των Κεφαλαίων Δ ως και Ζ του παρόντος νόμου, και τούτο μετά από συμφωνία με το κράτος μέλος καταγωγής.

Στο **άρθρο 15** προβλέπεται η δυνατότητα της εποπτικής αρχής να λάβει μέτρα σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι ένας (αντ)ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή ασφαλιστικός διαμεσολαβητής δευτερεύουσας δραστηριότητας, που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα με εγκατάσταση ή μόνιμη παρουσία, παραβαίνει τις υποχρεώσεις που πηγάζουν από τα Κεφάλαια Ε και ΣΤ του παρόντος νόμου. Ακόμη, προβλέπεται η αντίστοιχη αρμοδιότητα της εποπτικής αρχής, όταν δρα ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, σε περίπτωση που γίνει αποδέκτης αντίστοιχων διαπιστώσεων από μέρος αρμόδιας αρχής κράτους μέλους υποδοχής. Για κάθε μέτρο ή κύρωση που λαμβάνεται ή επιβάλλεται από την εποπτική αρχή, προβλέπεται η έγγραφη γνωστοποίηση της αιτιολογημένης απόφασής της στον ενδιαφερόμενο (αντ)ασφαλιστικό διαμεσολαβητή ή στον ενδιαφερόμενο ασφαλιστικό διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας, καθώς και η γνωστοποίηση του ληφθέντος μέτρου ή της επιβληθείσας κύρωσης στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του διαμεσολαβητή, στην ΕΑΑΕΣ και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Στο **άρθρο 16** προβλέπονται οι αρμοδιότητες της εποπτικής αρχής, όταν δρα ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, να λαμβάνει κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 42 του παρόντος νόμου σε βάρος του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή, ή του διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας, στην περίπτωση που η εποπτική αρχή διαπιστώσει την παράβαση των διατάξεων που έχουν ταχθεί για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος ως αναφέρονται στο άρθρο 17 του νόμου και στις κατ' εξουσιοδότησή του Πράξεις. Ακόμη, προβλέπεται ότι η εποπτική αρχή όταν δρα ως

αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, μπορεί να λάβει οποιοδήποτε από τα μέτρα του στο άρθρο 42 του παρόντος νόμου, σε βάρος διανομέα ασφαλιστικών προϊόντων εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος, όταν κατά την άσκηση δραστηριοτήτων διανομής στην Ελλάδα είτε με ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, ή με ελεύθερη εγκατάσταση ή μόνιμη παρουσία, η εποπτική αρχή διαπιστώσει ότι η σχετική δραστηριότητα κατευθύνεται στην Ελλάδα ή κυρίως στην Ελλάδα ως κράτος μέλος υποδοχής, για την αποφυγή των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που θα ίσχυαν, αν η Ελλάδα ήταν το κράτος μέλος καταγωγής, και ακόμη αν η εν λόγω δραστηριότητα θέτει σε σοβαρό κίνδυνο την λειτουργία της σχετικής αγοράς και την προστασία των καταναλωτών. Στην περίπτωση αυτή η εποπτική αρχή, είτε δρα ως αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, είτε του κράτους μέλους καταγωγής και δέχεται την αναφερόμενη ενημέρωση από το άλλο κράτος μέλος, δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην ΕΑΑΕΣ ζητώντας την βοήθειά της σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού ΕΕ αριθ. 1094/2010.

Με το **άρθρο 17** ενσωματώνεται το άρθρο 11 της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ. Το άρθρο 11 της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ αναφέρεται σκόπιμα σε «διανομείς», καθιστώντας σαφές ότι οι εθνικοί κανόνες δημοσίου συμφέροντος που διέπουν τη δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών προϊόντων σε μια έννομη τάξη πρέπει εφαρμόζονται από όλα τα δίκτυα διανομής που δραστηριοποιούνται σε αυτήν, ανεξαιρέτως. Σε αυτό το πλαίσιο, το άρθρο 17 του νόμου, που ενσωματώνει το άρθρο 11 της Οδηγίας 2016/97/ΕΕ, αναφέρεται σε διανομείς και καταλαμβάνει, κατ' επέκταση, (και) όλες τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που διανέμουν ασφαλιστικά προϊόντα στην Ελλάδα, είτε η Ελλάδα είναι χώρα καταγωγής είτε χώρα υποδοχής τους.

Στην **παρ. 1** του άρθρου 17 προβλέπεται η γενική υποχρέωση όλων των διανομέων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα ως χώρα υποδοχής, να εφαρμόζουν τους κανόνες δημοσίου συμφέροντος της ελληνικής έννομης τάξης. Οι κανόνες αυτοί εκτείνονται πέραν της νομοθεσίας για την ιδιωτική ασφάλιση, ως εκ τούτου η διάταξη δεν εξειδικεύει τις σχετικές υποχρεώσεις των διανομέων. Στην **παρ. 2** δίδεται στην εποπτική αρχή η εξουσιοδότηση να προσδιορίζει τους κανόνες περί προστασίας του δημοσίου συμφέροντος που ισχύουν για την άσκηση δραστηριοτήτων διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων στην Ελλάδα και στην **παρ. 3** τίθεται η αναλογικότητα ως ένα σημαντικό κριτήριο για την επιλογή τους. Καθορίζεται ακόμη η δημοσιότητα των εν λόγω κανόνων και η επικαιροποίηση αυτών (**παρ. 3 – 5**). Στην **παρ. 6** ορίζεται ότι η εποπτική αρχή καθίσταται η αρμόδια αρχή που θα αποτελεί το ενιαίο σημείο επαφής της Οδηγίας, και συγκεκριμένα θα παρέχει πληροφορίες για τις διατάξεις περί προστασίας του δημοσίου συμφέροντος που ισχύουν στην Ελλάδα σε σχέση με τη νομοθεσία διανομής ασφαλιστικών προϊόντων. Οι **παρ. 7** και **8** συμπληρώνουν τη διαδικασία των γνωστοποιήσεων για την διασυννοιακή άσκηση της δραστηριότητας διανομής, όταν η εποπτική αρχή δρα ως αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, ξεχωριστά για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και τους διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας δυνάμει του παρόντος νόμου (**παρ. 7**), και ξεχωριστά για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις δυνάμει του ν. 4364/2016 (**παρ. 8**).

## Κεφάλαιο Δ'

Το **τέταρτο κεφάλαιο** του νόμου ρυθμίζει τις προϋποθέσεις για την άσκηση της δραστηριότητας διανομής, από (αντ)ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας με έδρα στην Ελλάδα. Για τις

(αντ)ασφαλιστικές επιχειρήσεις, η δυνατότητα έναρξης της σχετικής δραστηριότητας συμπίπτει με την αδειοδότησή τους στο πλαίσιο του ν. 4364/2016, εφόσον πληρούν και τις προϋποθέσεις του άρθρου 23 του παρόντος νόμου.

Το **άρθρο 18 παρ. 1** προβλέπει ότι η άσκηση της δραστηριότητας ασφαλιστικής διαμεσολάβησης, είτε ως κύριας είτε ως δευτερεύουσας, προϋποθέτει την εγγραφή του ενδιαφερομένου στο Ειδικό Μητρώο, ενώ στην παρ. 2 ορίζεται η αρχή που είναι αρμοδία για την τήρηση του Ειδικού Μητρώου.

Οι **παρ. 3 και 4** εισάγουν ασυμβίβαστα, περιορίζοντας αντιστοίχως τη δυνατότητα εγγραφής στις αντίστοιχες κατηγορίες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης που απαριθμήθηκαν ήδη στο άρθρο 3 παρ. 3 και 9 του παρόντος νόμου. Οι διατάξεις αυτές σκοπούν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα των διπλών και τριπλών εγγραφών του ίδιου φυσικού ή νομικού προσώπου, και να ενισχύσουν την ασφάλεια των συναλλαγών και την διαφάνεια έναντι του καταναλωτή, ο οποίος, λαμβάνοντας τη σχετική προσυμβατική ενημέρωση του παρόντος νόμου, θα είναι σε θέση να γνωρίζει σε πρώτο χρόνο και πριν την σύναψη οιασδήποτε ασφαλιστικής συμβάσεως επακριβώς το καθεστώς του διανομέα και τις παρεχόμενες υπηρεσίες και τα προσφερόμενα προϊόντα.

Οι **παρ. 5 και 6** προβλέπουν τη διαδικασία που ακολουθείται από το ενδιαφερόμενο να εγγραφεί νομικό πρόσωπο προκειμένου να υποδείξει στο Ειδικό Μητρώο τα πρόσωπα που ασκούν τη διοίκησή του. Ειδική ρύθμιση επιφυλάχθηκε, λόγω της ιδιαίτερης οργανωτικής τους δομής, για τις περιπτώσεις των πιστωτικών ιδρυμάτων, των επιχειρήσεων επενδύσεων και των αγροτικών συνεταιρισμών.

Σύμφωνα με την **παρ. 7**, στο Ειδικό Μητρώο καταχωρίζεται η άσκηση διασυνοριακής δραστηριότητας του εγγεγραμμένου (αντ)ασφαλιστικού διαμεσολαβητή και ασφαλιστικού διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας. Για το σκοπό αυτό, η σχετική αίτηση του ενδιαφερόμενου αποστέλλεται και στο Επιμελητήριο, σε τροποποίηση της προϊσχύουσας διαδικασίας, σύμφωνα με όσα προελέχθησαν για τα άρθρα 11 και 13 του παρόντος νόμου.

Η **παρ. 8** προβλέπει την υποχρέωση, να υπάρχει η δυνατότητα ευχερούς εξαγωγής στατιστικών στοιχείων τόσο από τα κατά τόπον Επιμελητήρια, όσο και από την ΚΕΕΕ.

Η **παρ. 9** σκοπεί να εκσυγχρονίσει την επικοινωνία των Επιμελητηρίων με τα μέλη τους και να διευκολύνει τους διοικούμενους κατά την υποβολή των αναγκαίων σύμφωνα με τον παρόντα νόμο δικαιολογητικών. Στο ίδιο πνεύμα, η παρ. 10 προβλέπει συγκεκριμένη μέγιστη προθεσμία για την ολοκλήρωση της διαδικασίας εγγραφής από το Επιμελητήριο, εφόσον υποβληθούν από τον ενδιαφερόμενο όλα τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά. Στα προβλεπόμενα δικαιολογητικά για την έναρξη της προθεσμίας πρέπει να συνυπολογιστούν και όσα προκύπτουν από την ειδική επιμελητηριακή νομοθεσία, όπως ενδεικτικά βεβαίωση για την έναρξη εργασιών στην αρμόδια Δ.Ο.Υ., καταστατικό εταιρείας κλπ., χωρίς την υποβολή των οποίων δεν θα πρέπει να ξεκινά η προθεσμία της παρ. 10.

Η **παρ. 11** προβλέπει την οργάνωση Ενιαίου Σημείου Πληροφόρησης με επιμέλεια της ΚΕΕΕ, από το οποίο κάθε ενδιαφερόμενος θα μπορεί να ενημερώνεται με ασφάλεια ανά πάσα στιγμή αν συγκεκριμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο διαθέτει άδεια για την άσκηση της δραστηριότητας διανομής από οποιοδήποτε Επιμελητήριο στην ελληνική επικράτεια. Το

περιεχόμενο των Ειδικών Μητρώων που δημοσιεύεται στο Ε.ΣΗ.Π. προβλέπεται αναλυτικά στην **παρ. 12**. Επίσης, επειδή το Ε.ΣΗ.Π. διευκολύνει εξαιρετικά την πρόσβαση των καταναλωτών στην πληροφορία που τηρούν τα κατά τόπους Επιμελητήρια για τα εγγεγραμμένα στο Ειδικό Μητρώο φυσικά και νομικά πρόσωπα, καταργείται με τον παρόντα νόμο η πρόβλεψη του π.δ. 190/2006 για την χορήγηση έγχαρτων ταυτοτήτων από τα Επιμελητήρια στα μέλη τους, ως αποδεικτικό για την νόμιμη εγγραφή τους στο Ειδικό Μητρώο.

Η **παρ. 15** προβλέπει τη συνεργασία ΚΕΕΕ - ΕΑΑΕΣ για θέματα δημοσίευσης διαμεσολαβητών που ασκούν διασυνοριακή δραστηριότητα.

Το **άρθρο 19** σε συνδυασμό με το Παράρτημα Ι του νόμου, προβλέπει την υποχρέωση των αναφερομένων στην διάταξη προσώπων να κατέχουν επαρκείς γνώσεις και ικανότητες που απαιτούνται για την άσκηση της δραστηριότητας (αντ)ασφαλιστικής διαμεσολάβησης τόσο κατά την έναρξη αυτής (παρ. 1), όσο και κατά τη διάρκεια του επαγγελματικού βίου του διαμεσολαβητή (παρ. 3), κατ' ελάχιστον δε να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις γνώσεων και επάρκειας του Παραρτήματος Ι του παρόντος νόμου. Ειδικά η παρ. 3 προβλέπει την δια βίου επανεκπαίδευση του (αντ)ασφαλιστικού διαμεσολαβητή επί τουλάχιστον 15 ώρες ετησίως. Οι **παρ. 2 και 4** εξουσιοδοτούν την εποπτική αρχή να εκδώσει τις αναγκαίες πράξεις για την εξειδίκευση των προβλεπόμενων στις παρ. 1 και 3. Με την παρ. 5 θεσπίζεται παρέκκλιση για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας, κάνοντας χρήση των ευχερειών της Οδηγίας, και προβλέπεται υποχρέωση της ασφαλιστικής επιχείρησης που έχει αναλάβει την αστική ευθύνη από την διαμεσολάβηση των συγκεκριμένων προσώπων, να βεβαιώσουν ότι αυτά τα πρόσωπα διαθέτουν τις απαιτούμενες γνώσεις και ικανότητες κατά την παρ. 1 του άρθρου 19 του νόμου. Σύμφωνα άλλωστε με την οδηγία και σχετική ερμηνεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας δεν εμπίπτουν στην υποχρέωση της δια βίου επανεκπαίδευσης.

Το **άρθρο 20** προβλέπει τα δικαιολογητικά που απαιτείται να προσκομίσει ο αιτών την εγγραφή του στο Ειδικό Μητρώο ως (αντ)ασφαλιστικός διαμεσολαβητής, εξειδικεύοντας τα πρόσωπα στα οποία αφορούν, στις **παρ. 3 και 4**. Η **παρ. 2** κάνει ειδική πρόβλεψη για τα επιπλέον της παρ. 1 απαιτούμενα δικαιολογητικά για την εγγραφή του ενδιαφερόμενου στην κατηγορία του Συντονιστή ασφαλιστικών πρακτόρων. Η **παρ. 5** εξουσιοδοτεί την εποπτική αρχή να παρέχει δια πράξεων αυτής διευκρινίσεις για τον τύπο και το περιεχόμενο του ασφαλιστηρίου επαγγελματικής αστικής ευθύνης, καθώς και να αναθεωρεί το μέγιστο επιτρεπόμενο ποσό της αναφερόμενης σε αυτό απαλλαγής, ο καθορισμός του οποίου κρίνεται αναγκαίος ώστε να αποφευχθεί η έκδοση ασφαλιστηρίων με μηδαμινή έως ανύπαρκτη πραγματική κάλυψη.

Το **άρθρο 21** προβλέπει τα δικαιολογητικά που απαιτείται να προσκομίσει ο αιτών την εγγραφή του στο Ειδικό Μητρώο ως ασφαλιστικός διαμεσολαβητής δευτερεύουσας δραστηριότητας.

Το **άρθρο 22 παρ. 1** προβλέπει τα αναγκαία δικαιολογητικά και τον χρόνο υποβολής τους προκειμένου να ανανεωθεί/διατηρηθεί η εγγραφή του ενδιαφερόμενου στο Ειδικό Μητρώο, με ειδική πρόβλεψη για τον μεσίτη στην **παρ. 2**. Η **παρ. 3** αναθέτει στο Επιμελητήριο την αρμοδιότητα να διαγράφει από το Ειδικό Μητρώο, όποιον δεν προσκομίσει τα αναγκαία

δικαιολογητικά ή παύει να πληροί τις προϋποθέσεις των άρθρων 20 και 21 του παρόντος νόμου. Ο διαγραφείς έχει τη δυνατότητα προσβολής της εν λόγω απόφασης κατά τις γενικές διατάξεις της επιμελητηριακής νομοθεσίας, ως εκ τούτου δεν απαιτείται ειδική μνεία περί αυτού στον παρόντα νόμο.

Το **άρθρο 23** προβλέπει τις ελάχιστες οργανωτικές υποχρεώσεις των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, η πλήρωση των οποίων τους επιτρέπει να ασκούν τη δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών προϊόντων απευθείας ή μέσω συνδεδεμένων με αυτές ασφαλιστικών διαμεσολαβητών δευτερεύουσας δραστηριότητας.

Το **άρθρο 24** προβλέπει προστασία του πελάτη ανάλογη με αυτήν που ίσχυε και κατά το προϊσχύον νομικό πλαίσιο, στην περίπτωση δηλαδή αφερεγγυότητας του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή δευτερεύουσας δραστηριότητας, στο πλαίσιο ασκήσεως σχετικής εθνικής επιλογής, που παρέχει η Οδηγία.

Τέλος, στο **άρθρο 25** προβλέπεται ρητά η υποχρέωση όλων των φορέων της (αντ)ασφαλιστικής αγοράς να συνεργάζονται μόνον με αδειοδοτημένα για την άσκηση της δραστηριότητας διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων φυσικά και νομικά πρόσωπα, περιλαμβανομένων εκείνων που κάνουν χρήση του κοινοτικού διαβατηρίου, με την λογική επιφύλαξη του άρθρου 2 παρ. 2 σχετικά με τις δραστηριότητες που εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής του νόμου.

## Κεφάλαιο Ε

Στο **άρθρο 26** αποτυπώνονται οι γενικές αρχές δεοντολογικής συμπεριφοράς που διέπουν την άσκηση της δραστηριότητας (αντ)ασφαλιστικής διανομής και κατά τις οποίες βασικός γνώμονας των ενεργειών των διανομέων είναι η βέλτιστη εξυπηρέτηση των συμφερόντων των πελατών τους. Ουσιαστικώς προβλέπεται καθήκον εντιμότητας, αμεροληψίας και επαγγελματισμού. Περαιτέρω, με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2251/1994 περί «προστασίας καταναλωτών», τίθενται οι κανόνες για την παροχή πληροφοριών από μέρους του συνόλου των διανομέων ασφαλιστικών προϊόντων προς τους πελάτες τους ή προς δυνητικούς πελάτες τους, συμπεριλαμβανομένων των διαφημίσεων, που πρέπει να διοχετεύονται με αμερόληπτο, σαφή και μη παραπλανητικό τρόπο. Προβλέπεται ακόμη ότι οι διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων δεν αμείβονται, ή δεν αμείβουν ή αξιολογούν την απόδοση των υπαλλήλων τους, κατά τέτοιο τρόπο που να έρχεται σε σύγκρουσή με το καθήκον τους να ικανοποιούν καλύτερα το συμφέρον των πελατών τους. Επίσης ρυθμίζεται το ζήτημα σύναψης συμφωνιών ή συνεργασιών που υπό οιαδήποτε μορφή (αμοιβής, στόχων πωλήσεων ή εν γένει οποιαδήποτε μορφή οικονομικού οφέλους) θα αποτελούσαν κίνητρο για τον διανομέα, ή τον υπάλληλό του να συστήσει ένα συγκεκριμένο ασφαλιστικό προϊόν σε πελάτη, ενώ ο διανομέας θα μπορούσε να συστήσει προς τον πελάτη του άλλο ασφαλιστικό προϊόν, το οποίο θα ικανοποιούσε καλύτερα τις ανάγκες του.

Στο εν λόγω άρθρο, πέραν των ελάχιστων ενωσιακών προβλέψεων της Οδηγίας, ενσωματώθηκε η περιπτωσιολογία του προϊσχύοντος Κανονισμού Συμπεριφοράς των (αντ)ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, ήτοι της ΠΕΕ 86/2016 (ΦΕΚ Β 1109/19.4.2016). Ο σκοπός της ένταξης των εν λόγω προβλέψεων στο νόμο είναι η ανάδειξη της σπουδαιότητας των κανόνων δεοντολογίας ως τμήματος του πλαισίου για τη διανομή των (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, καθώς και η επίτευξη μεγαλύτερης ασφάλειας δικαίου ως προς τις σχετικές

υποχρεώσεις αλλά και ως προς τις προβλεπόμενες κυρώσεις σε περίπτωση παράβασής τους.

Καινούργια και πρόσθετη των ελάχιστων ενωσιακών προβλέψεων, υποχρέωση δεοντολογίας υφίσταται στην παρ. 6, σύμφωνα με την οποία οι υπάλληλοι των διανομέων θα πρέπει να αναρτούν, σε εμφανές σημείο του γραφείου τους, πινακίδα για την ενημέρωση του πελάτη σχετικά με το αν δύνανται να διαμεσολαβούν στη σύναψη ασφαλιστηρίων συμβολαίων και δη με επενδυτικά χαρακτηριστικά.

Η **παρ. 9** εξουσιοδοτεί την εποπτική αρχή για την περαιτέρω εξειδίκευση των υποχρεώσεων εκ του παρόντος άρθρου.

Στο **άρθρο 27 παρ. 1**, στο πλαίσιο της προστασίας των καταναλωτών, τίθενται κανόνες για την, προηγούμενη της σύναψης οποιασδήποτε σύμβασης ασφάλισης, ενημέρωση των πελατών τόσο από μέρους των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, όσο και από μέρους των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Ειδικότερα προβλέπονται συγκεκριμένες πληροφορίες που ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής οφείλει να γνωστοποιήσει πριν από την σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης προς τους πελάτες του, πληροφορίες που περιλαμβάνουν όχι μόνο στοιχεία σχετικά με την ταυτότητά του και την δραστηριοποίησή του, αλλά και το εάν παρέχει συμβουλές σχετικά με τα πωλούμενα ασφαλιστικά προϊόντα, για τις διαδικασίες υποβολής αιτιάσεων των πελατών και για τους φορείς απόπειρας εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών. Ομοίως, στην **παρ. 2** προβλέπεται η υποχρέωση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων κατά την δραστηριότητα διανομής ασφαλιστικών προϊόντων να προβαίνουν σε αντίστοιχη γνωστοποίηση πληροφοριών, γνωστοποίηση που επίσης πρέπει να λάβει χώρα πριν από τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης, και αφορά τόσο τα στοιχεία της επιχειρήσεως, όσο και το εάν παρέχονται συμβουλές σχετικά με τα πωλούμενα προϊόντα αλλά και ομοίως, κατά τα προβλεπόμενα για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, τις διαδικασίες περί αιτιάσεων και εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών.

Στην **παρ. 3** προβλέπεται ότι η ασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει υποχρεωτικά έγγραφο αίτησης ασφάλισης και το παρέχει δωρεάν στους διανομείς των προϊόντων της, του οποίου αντίγραφο- μέσω του εκτελούντος την διανομή- παραδίδεται στον πελάτη, ενώ ακόμη προβλέπεται ότι το περιεχόμενο της αίτησης ασφάλισης, καθώς και του ασφαλιστηρίου – πέραν των αναφερομένων στο άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 2496/1997, περιέχει τα κύρια κατά την διάταξη στοιχεία των αναφερομένων στην διάταξη προσώπων. Με τον τρόπο αυτό η πώληση καθίσταται πλέον διαφανής για τον πελάτη. Σημειώνεται για λόγους ερμηνευτικής σαφήνειας ότι το έγγραφο της αίτησης ασφάλισης δύναται να είναι και ηλεκτρονικό.

Στην **παρ. 4** προβλέπονται οι υποχρεώσεις έναντι του πελάτη για την έκδοση απόδειξης είσπραξης ασφαλίστρου, όπως εν πολλοίς προβλέπονται σήμερα, όταν αυτά δεν εισπράττονται απευθείας από την ασφαλιστική επιχείρηση μέσω τραπεζικής κατάθεσης, μεταφοράς ποσού από τον τραπεζικό λογαριασμό του πελάτη σε τραπεζικό λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης, χρήση πιστωτικής κάρτας, αντικαταβολή στα ΕΛΤΑ κλπ ισοδύναμα μέσα. Τέλος κατά την **παρ. 5** απαγορεύεται ρητά η παροχή υπεξουσιοδότησης για την είσπραξη ασφαλίστρου χωρίς τη ρητή συναίνεση της ασφαλιστικής επιχείρησης, για λογαριασμό της οποίας γίνεται η είσπραξη.



**Στο άρθρο 28** προσδιορίζονται οι πληροφορίες που δίδονται προς τον πελάτη ώστε να αντιμετωπιστούν, στον βέλτιστο δυνατόν βαθμό, οι περιπτώσεις συγκρούσεως συμφερόντων μεταξύ πελατών και ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και ακόμη πελατών και ασφαλιστικών επιχειρήσεων, ξεχωριστά για τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και ξεχωριστά για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Οι πληροφορίες αυτές όσον αφορά τους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές σχετίζονται καταρχάς με την ενημέρωση για την περίπτωση συμμετοχής του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή σε ασφαλιστική επιχείρηση ή με την συμμετοχή ασφαλιστικής επιχείρησης στον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή. Ακόμη οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές θα πρέπει να ενημερώνουν τον πελάτη σχετικώς με τον τρόπο που προτείνουν την σύμβαση ή την σύμβαση για την οποία παρέχουν συμβουλή, δηλαδή αν η σύσταση της συμβάσεως στηρίζεται σε αμερόληπτη και προσωπική ανάλυση, αν ο διαμεσολαβητής διανέμει προϊόντα μιας μόνο ασφαλιστικής συμβάσεως ή αν δραστηριοποιείται σε συνεργασία με περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις παρέχοντας ειδικότερες σχετικές πληροφορίες ανά περίπτωση, με στόχο την βέλτιστη ενημέρωση του πελάτη για τον τρόπο δραστηριοποίησης του διαμεσολαβητή. Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει ακόμη πληροφορίες προς τον πελάτη σε σχέση με την φύση της αμοιβής που λαμβάνει, ώστε ο πελάτης να γνωρίζει ποιος ακριβώς καταβάλλει την αμοιβή του διαμεσολαβητή, και κυρίως αν καταβάλλεται από τον πελάτη ή αν ο διαμεσολαβητής εργάζεται βάσει προμήθειας, η οποία περιλαμβάνεται στο ασφάλιστρο, και τέλος αν ο διαμεσολαβητής λαμβάνει οποιασδήποτε φύσης ή είδους οικονομικό όφελος σε σχέση με την προτεινόμενη σύμβαση ασφάλισης και εάν παρέχεται το όφελος αυτό από πρόσωπο άλλον από τον πελάτη.

Στο άρθρο προβλέπεται ακόμη ότι ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει στον πελάτη πληροφορίες και μετά την σύναψη της ασφαλιστικής συμβάσεως, στην περίπτωση που ο πελάτης δυνάμει της ίδιας αυτής ασφαλιστικής συμβάσεως πραγματοποιεί πληρωμές εκτός των τρεχόντων ασφαλίσεων και των προγραμματισμένων πληρωμών, οπότε ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής θα πρέπει να του γνωστοποιεί σε σχέση με αυτό το μέρος της συμβάσεως καθεμιά από τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο αυτό.

Περαιτέρω στο άρθρο προβλέπεται ότι και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατά την δραστηριότητα διανομής αυτών οφείλουν να παρέχουν εγκαίρως και πριν από τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης πληροφορίες προς τους πελάτες τους, για την αμοιβή που λαμβάνουν οι υπάλληλοί τους σε σχέση με την προτεινόμενη ασφαλιστική σύμβαση, ιδίως όταν το οικονομικό όφελος είναι ξεχωριστό από το τρέχον ασφάλιστρο και τις προγραμματισμένες πληρωμές ή και αν παρέχεται από άλλο πρόσωπο από τον πελάτη τους. Από την ισχύ του παρόντος νόμου, το καθεστώς πληρωμής τους με προμήθειες βάσει του άρθρου 19 του ν. 1569/1985 σε συνδυασμό με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 2 του π.δ. 190/06, λαμβάνοντας υπόψη και τη σχετική απόφαση του Δικαστηρίου της Ε.Ε. της 17ης Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση C-555/2011], καταργείται.

**Στο άρθρο 29** και με την επιφύλαξη των προβλεπόμενων στην παρ. 2 του άρθρου 31 του παρόντος, καθορίζονται τα πρότυπα διανομής ασφαλιστικών προϊόντων και ειδικότερα το πλαίσιο παροχής συμβουλών. Έτσι, ορίζεται ότι πριν από την σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων προσδιορίζει βάσει πληροφοριών που έλαβε από τον πελάτη τις ανάγκες του πελάτη, δίδοντας σε αυτόν σε μορφή κατανοητή, αντικειμενικές πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά του ασφαλιστικού προϊόντος, ώστε ο

πελάτης να μπορεί να λάβει ενήμερη απόφαση. Τονίζεται ότι η προτεινόμενη ασφαλιστική σύμβαση πρέπει να είναι πάντοτε σύμφωνη με τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη. Επίσης προβλέπεται ότι, προ της συνάψεως οποιασδήποτε ασφαλιστικής σύμβασης, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων, θα πρέπει να παρέχει στον πελάτη εγγράφως εξατομικευμένη σύσταση, στην οποία να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους το συγκεκριμένο προϊόν ικανοποιεί καλύτερα τις απαιτήσεις και ανάγκες του πελάτη.

Στην διάταξη περιγράφονται οι πληροφορίες που πρέπει να δίδονται προς τους πελάτες, ανεξαρτήτως εάν το ασφαλιστικό προϊόν είναι μέρος πακέτου σύμφωνα με το άρθρο 33 του παρόντος νόμου. Οι πληροφορίες που δίδονται από τον διανομέα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τον σύνθετο χαρακτήρα του προτεινόμενου ασφαλιστικού προϊόντος και τα χαρακτηριστικά του πελάτη.

Για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων του κλάδου ασφάλισης ζημιών του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 4364/2016, οι πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά του ασφαλιστικού προϊόντος παρέχονται με τυποποιημένο έγγραφο πληροφοριών για την ασφαλιστική σύμβαση, σε χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο, το οποίο συντάσσεται από την ασφαλιστική επιχείρηση που παράγει και διαθέτει το εν λόγω προϊόν του κλάδου ασφάλισης κατά ζημιών. Στο άρθρο προβλέπονται τα χαρακτηριστικά που πρέπει να πληροί το έγγραφο πληροφοριών για το προτεινόμενο ασφαλιστικό προϊόν, αλλά ακόμη και το ελάχιστο περιεχόμενο του εγγράφου πληροφοριών, ώστε να πληρούνται οι προϋποθέσεις νόμιμης ενημέρωσης του πελάτη.

**Στο άρθρο 30** προσδιορίζονται οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχουν στους πελάτες τους οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές δευτερεύουσας δραστηριότητας, πληροφορίες που είναι ουσιαστικώς οι αναφερόμενες στο άρθρο 27 παρ. 1 περ. α, γ' και δ', καθώς και των περ. δ' και της παρ. 1 του άρθρου 28 του παρόντος, προς τα οποία υποχρεούνται να συμμορφώνονται οι εν λόγω ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές.

**Στο άρθρο 31** τίθεται το πλαίσιο των εξαιρέσεων από την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με τα άρθρα 27, 28 και 29 του παρόντος νόμου και καθορίζεται πότε δεν είναι υποχρεωτική η, προηγούμενη της σύναψης σύμβασης ασφάλισης, παροχή συμβουλής από τον ασφαλιστικό διανομέα.

**Στο άρθρο 32** καθορίζονται οι όροι ενημέρωσης των πελατών επί των πληροφοριών των άρθρων 27, 28, 29 και 38 του παρόντος νόμου. Ειδικότερα ορίζεται ότι γνωστοποιούνται στους πελάτες οι εν λόγω πληροφορίες γραπτώς, με σαφήνεια και ακρίβεια, καταρχήν στην ελληνική γλώσσα, εκτός αν άλλως έχει εγγράφως και προηγουμένως συμφωνηθεί μεταξύ των μερών, και ακόμη παρέχονται προς τους πελάτες δωρεάν. Κατά παρέκκλιση των οριζόμενων στην παρ. 1 του άρθρου, οι εν λόγω πληροφορίες δύνανται να παρέχονται και σε σταθερό μέσο πλην του χαρτιού, ή μέσω δικτυακού τόπου υπό συγκεκριμένες αναφερόμενες στο νόμο προϋποθέσεις, οι οποίες σχετίζονται με την καταλληλότητα της χρήσης του διαφορετικού μέσου, την συναίνεση του πελάτη και άλλα στοιχεία που θα πρέπει να συντρέχουν ώστε να θεωρηθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του νόμου για την κατάλληλη προηγούμενη ενημέρωση των πελατών.

Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται ότι, και στην περίπτωση που οι πληροφορίες επιτρέπεται να χορηγηθούν στον πελάτη σε σταθερό μέσο πλην του χαρτιού, ή μέσω δικτυακού τόπου, αν ο πελάτης το ζητήσει, τότε υποχρεωτικώς παρέχεται σε αυτόν έντυπο αντίγραφο των

πληροφοριών αυτών, δωρεάν. Προβλέπονται επίσης ο τρόπος παροχής των πληροφοριών από τον ασφαλιστικό διαμεσολαβητή προς τον πελάτη, σε περίπτωση πώλησης από απόσταση της ασφαλιστικής σύμβασης.

**Στο άρθρο 33** ρυθμίζεται η περίπτωση διασταυρούμενων πωλήσεων και ειδικότερα η περίπτωση προσφοράς του ασφαλιστικού προϊόντος από κοινού με ένα ή περισσότερα συμπληρωματικά προϊόντα, ή με μια ή περισσότερες υπηρεσίες, τα οποία δεν είναι προϊόντα ή υπηρεσίες της ιδιωτικής ασφάλισης, ως μέρος πακέτου ή ως τμήμα της ίδιας συμφωνίας, οπότε ο διανομέας υποχρεούται να ενημερώνει τον πελάτη εάν υπάρχει η δυνατότητα αγοράς των διαφορετικών συστατικών στοιχείων χωριστά και να παρέχει περαιτέρω πληροφορίες επ' αυτού ως αναφέρεται στο νόμο.

Ακόμη, στο άρθρο 33 προβλέπεται ότι, όταν ένα ασφαλιστικό προϊόν είναι συμπληρωματικό ενός ή περισσότερων αγαθών ή υπηρεσιών, τα οποία δεν είναι αγαθά ή υπηρεσίες της ιδιωτικής ασφάλισης, ως μέρος πακέτου ή της ίδιας συμφωνίας, ο διανομέας ασφαλιστικών προϊόντων προσφέρει υποχρεωτικά στον πελάτη την δυνατότητα να αγοράσει το αγαθό ή την υπηρεσία χωριστά. Εξαιρούνται από την υποχρέωση αυτήν οι περιπτώσεις όπου το ασφαλιστικό προϊόν είναι συμπληρωματικό σε επενδυτική υπηρεσία, σε σύμβαση πίστωσης ή σε λογαριασμό πληρωμών.

Ρητώς ο νόμος διαφοροποιεί τις περιπτώσεις του άρθρου αυτού από την περίπτωση διανομής ασφαλιστικών προϊόντων που παρέχουν κάλυψη για διαφορετικούς κλάδους ασφάλισης ή τύπους κινδύνων ήτοι για ασφαλιστήρια συμβόλαια πολλαπλών κινδύνων.

Τέλος, στο άρθρο 33 προβλέπεται η υποχρέωση του διανομέα για προσδιορισμό των απαιτήσεων και των αναγκών του πελάτη, σε σχέση με τα ασφαλιστικά προϊόντα που αποτελούν μέρος του συνολικού πακέτου ή της ίδιας συμφωνίας.

**Στο άρθρο 34** ρυθμίζονται η έγκριση προϊόντων και οι απαιτήσεις διακυβέρνησής τους από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που τα δημιουργούν. Ειδικότερα, ορίζεται ότι οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις κινούνται βάσει συγκεκριμένης στρατηγικής για τη διανομή των ασφαλιστικών προϊόντων και εκπονούν πολιτική και διαδικασία έγκρισης κάθε προϊόντος, προτού το διαθέσουν προς πώληση. Η εν λόγω διαδικασία πρέπει να διέπει τον σχεδιασμό, την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και τη διανομή των ασφαλιστικών προϊόντων, ή τις σημαντικές προσαρμογές υφιστάμενου ασφαλιστικού προϊόντος. Στην εν λόγω διαδικασία εφαρμόζονται οι αρχές καταλληλότητας και αναλογικότητας προς την φύση του ασφαλιστικού προϊόντος που αφορά. Επισημαίνεται ότι εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω άρθρου και οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές, στο βαθμό που δημιουργούν ασφαλιστικό προϊόν.

Σκοπός της διαδικασίας είναι να προσδιοριστεί εξ αρχής από την ασφαλιστική επιχείρηση η αγορά – στόχος για κάθε προϊόν που παράγει και να διασφαλιστεί ότι όλοι οι κίνδυνοι, που συνδέονται με την συγκεκριμένη αγορά, αξιολογούνται, αλλά ακόμη και ότι η σκοπούμενη στρατηγική διανομής είναι κατάλληλη για την συγκεκριμένη αγορά και λαμβάνει εύλογα μέτρα για να διασφαλίσει ότι το ασφαλιστικό προϊόν διανέμεται στην συγκεκριμένη αγορά – στόχο. Απώτερος σκοπός, η αντιμετώπιση του λειτουργικού κινδύνου των ασφαλιστικών επιχειρήσεων από προϊόντα που δεν ικανοποιούν τους στόχους και τις ανάγκες των πελατών τους, ιδίως σε προγράμματα μακροχρόνιας διάρκειας.

Η ως άνω διαδικασία προβλέπει τακτική αναθεώρηση των ασφαλιστικών προϊόντων που προσφέρονται ή προωθούνται στην αγορά με συνεχή αξιολόγηση της συγκεκριμένης αγοράς στόχου και των αναγκών αυτής, ώστε η σκοπούμενη στρατηγική διανομής να συνεχίζει να είναι κατάλληλη.

Περαιτέρω, προβλέπεται ότι οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις οφείλουν να θέτουν στη διάθεση των διανομένων όλες τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με το ασφαλιστικό προϊόν και τη διαδικασία έγκρισης προϊόντων, στις οποίες περιλαμβάνεται και η προσδιορισμένη αγορά στόχου του κάθε ασφαλιστικού προϊόντος. Ειδικώς οι διανομείς ασφαλιστικών προϊόντων πρέπει να διαθέτουν τις κατάλληλες οργανωτικές ρυθμίσεις για να λαμβάνουν τις πληροφορίες σχετικώς με τη διαδικασία έγκρισης ασφαλιστικών προϊόντων, και να κατανοούν τα χαρακτηριστικά και την προσδιορισμένη αγορά στόχο για κάθε ασφαλιστικό προϊόν.

Στις διατάξεις του άρθρου ορίζεται ακόμη ότι οι ρυθμίσεις του άρθρου αυτού δεν απαλλάσσουν τον διανομέα από κάθε άλλη υποχρέωση που προκύπτει από τον παρόντα νόμο, περιλαμβανομένων όσων σχετίζονται με την προσυμβατική ενημέρωση του πελάτη, τη Δήλωση Αξιολόγησης Καταλληλότητας Προϊόντος, την προειδοποίηση για την μη συμβατότητα του προϊόντος, τον εντοπισμό και τη διαχείριση φαινομένων σύγκρουσης συμφερόντων, και με τις κάθε είδους οικονομικές απολαβές του ασφαλιστικού διανομέα από την δραστηριότητά του. Τέλος προβλέπεται ότι το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται στις ασφαλίσεις μεγάλων κινδύνων.

## Κεφάλαιο Στ

Με το **άρθρο 35** καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής των πρόσθετων απαιτήσεων προσυμβατικής παροχής πληροφοριών και επαγγελματικής δεοντολογίας που εφαρμόζονται στη διανομή επενδυτικών προϊόντων βασιζομένων σε ασφάλιση, πέραν των αναφερομένων στο κεφάλαιο Ε'. Διευκρινίζεται ότι στις εν λόγω απαιτήσεις υπόκεινται ασφαλιστικές επιχειρήσεις και διαμεσολαβητές, αποκλεισμένων όμως των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών δευτερευούσης δραστηριότητας, στο μέτρο κατά το οποίο δεν τους επιτρέπεται η πώληση των οικείων προγραμμάτων.

Με το **άρθρο 36 παρ. 1**, και με την επιφύλαξη των οριζομένων στο άρθρο 26, προβλέπεται η υποχρέωση των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και ασφαλιστικών επιχειρήσεων που ασκούν τη διανομή επενδυτικών προϊόντων βασιζόμενων σε ασφάλιση, να διατηρούν και να εφαρμόζουν ειδικές διαδικασίες που να ελαχιστοποιούν την επέλευση συγκρούσεων συμφερόντων, με στόχο την καλύτερη εξυπηρέτηση των εννόμων συμφερόντων των πελατών τους. Στο εν λόγω άρθρο αποτυπώνονται οι κρισιμότερες διαδικασίες που οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές και οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις οφείλουν να εφαρμόζουν κατά την διανομή βασιζόμενων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων, προκειμένου να εντοπίζουν και να αποτρέπουν συγκρούσεις συμφερόντων, ενώ, σε περίπτωση που υφίσταται αμφιβολία σχετικώς με την επάρκεια των εν λόγω διαδικασιών, οφείλουν να προβούν σε γνωστοποίηση προς τον πελάτη ώστε αυτός να ενημερωθεί σχετικώς με τη φύση ή την αιτία της συγκρούσεως συμφερόντων, και η γνωστοποίηση αυτή να γίνει εγκαίρως προ της συνάψεως της ασφαλιστικής σύμβασης. Στην διάταξη καθορίζονται οι τρόποι της γνωστοποίησης αυτής προς τον πελάτη, ώστε να εξασφαλισθεί ότι θα λάβει απόφαση όντας επαρκώς

ενημερωμένος ως προς τις δραστηριότητες διανομής ασφαλιστικών προϊόντων, στο πλαίσιο των οποίων προκύπτει η σύγκρουση συμφερόντων. Σε κάθε περίπτωση, η γνωστοποίηση προς τον πελάτη αποτελεί την έσχατη λύση και δεν μπορεί να αποτελεί δικαιολογητική βάση για την παράλειψη του διαμεσολαβητή, να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα της παρ. 1.

Στο **άρθρο 37** καθορίζεται η, από μέρους των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών και ασφαλιστικών επιχειρήσεων, υποχρέωση τήρησης σχετικού αρχείου για τις συμβάσεις που αφορούν τις εντολές των πελατών τους ή άλλα έγγραφα σχετιζόμενα με τα εκατέρωθεν δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μερών και τους εν γένει όρους των μεταξύ τους σχέσεων, στο πλαίσιο της παροχής υπηρεσιών διανομής επενδυτικών προϊόντων βασιζόμενων σε ασφάλιση. Περισσότερο λεπτομερείς ρυθμίσεις περιλαμβάνονται στον κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2359 της Επιτροπής.

Στο **άρθρο 38** προβλέπεται η υποχρέωση του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή της ασφαλιστικής επιχείρησης που διανέμουν επενδυτικά προϊόντα βασιζόμενα σε ασφάλιση, και με την επιφύλαξη των οριζόμενων στα άρθρα 27 παρ. 1 και 28 του παρόντος νόμου, να παρέχουν στους πελάτες τους ή τους δυνητικούς πελάτες τους εγκαίρως, δηλαδή πριν την σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης, κατάλληλη ενημέρωση για το συνολικό κόστος της διανομής επενδυτικών προϊόντων βασιζόμενων σε ασφάλιση, αλλά και για κάθε συναφή επιβάρυνση. Ο νόμος θέτει εν συνεχεία το ελάχιστο περιεχόμενο των σχετικών γνωστοποιήσεων που ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές παρέχουν προς τον πελάτη και τις προϋποθέσεις των γνωστοποιήσεων αυτών.

Ακόμη, η **παρ. 4** του εν λόγω άρθρου καθορίζει τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές ή οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δύνανται να πληρώνουν ή να εισπράττουν οιαδήποτε αμοιβή ή προμήθεια και να παρέχουν ή να δέχονται οποιοδήποτε μη χρηματικό όφελος σε σχέση με τη διανομή βασιζόμενου σε ασφάλιση επενδυτικού προϊόντος ή παρεπόμενης υπηρεσίας, προς ή από οποιονδήποτε πλην του πελάτη ή αντιπροσώπου αυτού. Εν προκειμένω, καθορίζονται ειδικώς οι προϋποθέσεις που θα τηρούν σε αυτές τις περιπτώσεις οι ασφαλιστικοί διαμεσολαβητές ή οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις, έχοντας ως γνώμονα: α) την αποφυγή αρνητικών επιπτώσεων στην ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας διανομής και β) την ταυτόχρονη συμμόρφωση του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή της ασφαλιστικής επιχείρησης με το καθήκον εντιμότητας, αμεροληψίας και επαγγελματισμού για την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων των πελατών τους.

Τέλος, δίδεται σχετική κανονιστική αρμοδιότητα στην εποπτική αρχή για την παροχή διευκρινίσεων ή εν γένει για την υλοποίηση των υποχρεώσεων του άρθρου αυτού.

Στο **άρθρο 39** προβλέπεται η εφαρμογή από μέρους των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών ή των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, που διανέμουν βασιζόμενα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα, διαδικασιών αξιολόγησης της καταλληλότητας των προτεινόμενων προϊόντων. Οι διαδικασίες αυτές αφορούν την εξέταση των γνώσεων και της εμπειρίας του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη στον κλάδο των επενδύσεων, της χρηματοοικονομικής κατάστασής του, της δυνατότητάς του να υποστεί ζημίες, των επενδυτικών στόχων σε σχέση με το επίπεδο ανοχής κινδύνου του πελάτη και καταλήγουν στην Δήλωση Αξιολόγησης Καταλληλότητας Προϊόντος, όπου αποτυπώνεται η εξατομικευμένη προς τον πελάτη σύσταση συγκεκριμένου προϊόντος και αιτιολογείται πώς αυτό ανταποκρίνεται στους στόχους και στα χαρακτηριστικά του πελάτη. Στο ίδιο άρθρο ορίζεται ότι, όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η

ασφαλιστική επιχείρηση παρέχουν συμβουλές για την αγορά πακέτου υπηρεσιών ή προϊόντων κατά το άρθρο 33, και σε αυτά περιλαμβάνεται επενδυτικό προϊόν βασιζόμενο σε ασφάλιση, η εξατομικευμένη σύσταση οφείλει να αφορά πακέτο, που ως σύνολο να είναι κατάλληλο για τον πελάτη.

Στην **παρ. 3** ρυθμίζεται ειδικώς η περίπτωση της από απόσταση αγοράς επενδυτικού προϊόντος που βασίζεται σε ασφάλιση, οπότε, υπό τις αναφερόμενες στο νόμο προϋποθέσεις, μπορεί να επιτραπεί η παροχή σε μόνιμο υπόθεμα της Δήλωσης Καταλληλότητας Προϊόντος μετά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης.

Η **παρ. 4** ρυθμίζει ειδικώς την περίπτωση που ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση έχουν ενημερώσει τον πελάτη ότι θα πραγματοποιούν ανά τακτά χρονικά διαστήματα επαναξιολόγηση της καταλληλότητας των επενδυτικών προϊόντων που βασίζονται σε ασφάλιση, προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση της συχνότητας αποστολής προς τον πελάτη της επικαιροποιημένης Δήλωσης Αξιολόγησης Καταλληλότητας Προϊόντος, ως προκύπτει από το περιεχόμενο της σχετικής δεσμεύσεως του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ή της ασφαλιστικής επιχείρησης έναντι του πελάτη.

Η **παρ. 5** του άρθρου 39 προβλέπει τις κατάλληλες ενέργειες εκ μέρους του διαμεσολαβητή, όταν ο πελάτης δεν παρέχει τις αναγκαίες πληροφορίες στον διαμεσολαβητή ή την ασφαλιστική επιχείρηση ή όταν αυτές είναι καταφανώς παρωχημένες με την έννοια του άρθρου 17 παρ. 4 του κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2359 της Επιτροπής, έτσι ώστε ο διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση να μην είναι σε θέση να προβούν σε εξατομικευμένη σύσταση συμμορφούμενοι με τα πρότυπα παροχής υπηρεσιών του παρόντος νόμου, και στην περίπτωση που δεν τερματιστεί εξαιτίας αυτού του λόγου η διαδικασία της προώθησης του προϊόντος, τότε ο διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση υποχρεούνται, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 5 του κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2359 της Επιτροπής, να απέχουν από την παροχή οποιασδήποτε εξατομικευμένης σύστασης. Η απαγόρευση αυτή προστατεύει τόσο τον πελάτη, από τη λήψη μιας κακής επαγγελματικής συμβουλής, όσο και τον επαγγελματία, από την επαγγελματική αστική ευθύνη που συνεπάγεται το ενδεχόμενο παροχής κακής συμβουλής στον πελάτη. Η αποχή από την παροχή συμβουλής γνωστοποιείται εγγράφως στον πελάτη, σύμφωνα με την περ. α της παρ. 5 του άρθρου 39 του παρόντος, ώστε να είναι απολύτως διαφανής ο λόγος που η συναλλαγή δεν εξελίσσεται σύμφωνα με την κατά νόμο προβλεπόμενη διαδικασία (παροχή συμβουλής). Αν ο πελάτης επιθυμεί παρόλα αυτά να προχωρήσει στη σύναψη της συγκεκριμένης ασφαλιστικής σύμβασης, ο διαμεσολαβητής ή η ασφαλιστική επιχείρηση προβαίνουν, βάσει των διαθέσιμων από τον πελάτη στοιχείων, σε αξιολόγηση συμβατότητας και σε περίπτωση που αυτή δεν προκύψει, προειδοποιούν σχετικά τον πελάτη.

Στην **παρ. 7** δίδεται η δυνατότητα στην εποπτική αρχή να προβεί στην τυποποίηση της Δήλωσης Αξιολόγησης Καταλληλότητας προϊόντος. Εξυπακούεται ότι σχετική πρωτοβουλία «τυποποίησης» με πρωτοβουλία των φορέων της ασφαλιστικής αγοράς δεν αποκλείεται, δυνάμει της εν λόγω ρύθμισης.

## Κεφάλαιο Ζ

Με το **άρθρο 40** παρ. 1, σε συνέπεια με τα οριζόμενα στο Κεφάλαιο Β του παρόντος νόμου, καθορίζεται ότι η αρμόδια αρχή για την επιβολή των κάθε είδους διοικητικών κυρώσεων, προστίμων και μέτρων που προβλέπονται στον παρόντα νόμο είναι η εποπτική και δη η Τράπεζα της Ελλάδος στην οποία και έχει ανατεθεί κατά τον Ν. 4364/2016 η εποπτεία της ασφαλιστικής αγοράς. Η διάταξη προβλέπει τη δυνατότητα της εποπτικής αρχής να ενεργεί είτε αυτοτελώς, είτε σε συνεργασία με άλλες Αρχές, εθνικές ή ενωσιακές, διοικητικές ή δικαστικές, κρίνοντας η ίδια κατά περίπτωση τον κατάλληλο τρόπο.

Στην **παρ. 2** διευκρινίζεται ότι οι επιβληθσόμενες κυρώσεις απευθύνονται όχι μόνον εναντίον του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή - νομικού προσώπου που προέβη στην παράβαση, αλλά και του νομίμου εκπροσώπου του ατομικά.

Η **παρ. 3**, από την άλλη πλευρά, επεκτείνει την ευθύνη για την παράβαση του παρόντος πέραν από την ίδια την ασφαλιστική επιχείρηση, σε όλα τα κατ' άρθρο 29 παρ. 2 ν. 4364/2016 μέλη της διοίκησής της, που εν προκειμένω περιλαμβάνουν και το/τα πρόσωπο/α που έχει/ουν ειδικά εξουσιοδοτηθεί για την διαχείριση της δραστηριότητας της διανομής των ασφαλιστικών προϊόντων κατ' άρθρο 23 παρ. 3.

Στις **παρ. 3 και 4** διευκρινίζεται ότι οι κυρώσεις και τα μέτρα επιβάλλονται και εναντίον κάθε άλλου προσώπου που φέρει την ευθύνη ή προέβη στην παράβαση, όπως για παράδειγμα σε διευθυντικά στελέχη, υπαλλήλους, προστηθέντες, εξωτερικούς συνεργάτες κ.λ.π., που με πράξεις ή παραλείψεις τους συνέπραξαν στην παράβαση των προβλέψεων του παρόντος νόμου.

Η **παρ. 4** που προβλέπει την δικαστική άμυνα των εποπτευομένων με την υποβολή αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣΤΕ, τελεί σε συνέπεια με τις σχετικές προβλέψεις του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος και η προσθήκη της στον παρόντα νόμο αποσκοπεί κυρίως στην πληροφόρηση των ελεγχομένων.

Το **άρθρο 41** εισάγει τον κανόνα της καταρχήν δημοσίευσης των κυρώσεων, για λόγους διαφάνειας αλλά και για σκοπούς γενικής και ειδικής πρόληψης. Η δημοσίευση μπορεί να αναβληθεί ή να ματαιωθεί, κατά την κρίση της εποπτικής αρχής, εφόσον συντρέχουν οι αναφερόμενες στην διάταξη προϋποθέσεις.

Το **άρθρο 42** ενσωματώνει το **άρθρο 33 της Οδηγίας**. Η διατύπωση του υποκειμενικού πεδίου εφαρμογής της εν λόγω διάταξης, που ρητά περιλαμβάνει και τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, σε συνδυασμό με την τροποποίηση του άρθρου 256 παρ. 3 του ν. 4364/2016 που προβλέπεται στο άρθρο 46 παρ. 1 περ. ε του παρόντος, αποσκοπεί στην αποφυγή αλληλοκαλυπτόμενων διατάξεων και στην επίτευξη της μέγιστης δυνατής ασφάλειας δικαίου. Συγκεκριμένα, για κάθε περίπτωση παράβασης που αφορά είτε τον παρόντα νόμο, είτε τις κατ' εξουσιοδοτησή του Πράξεις, είτε την εν γένει νομοθεσία, εθνική και ενωσιακή, που διέπει τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης και διανομής (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, οι κυρώσεις επιβάλλονται με βάση τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ακόμη και αν την παράβαση διέπραξε ασφαλιστική επιχείρηση. Μοναδική παρέκκλιση αποτελεί η παρ. 4 του εν λόγω άρθρου 42, που συνδέει την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου με τις οποίες εισάγονται οργανωτικές υποχρεώσεις για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, με τις διατάξεις του ν. 4364/2016 περί των εν γένει προϋποθέσεων εσωτερικής διακυβέρνησης των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Και τούτο διότι η ασφαλιστική επιχείρηση αποτελεί ενιαίο φορέα

είτε αναλαμβάνει ασφαλιστικό κίνδυνο είτε διανέμει ασφαλιστικά προϊόντα, και η αντιμετώπισή του δεν μπορεί παρά να είναι συνεπής με το ν. 4364/2016, που πρωτίστως διέπει την εσωτερική οργάνωση και λειτουργία της.

Στην **παρ. 1** περιγράφονται οι κυριότερες παραβάσεις του παρόντος νόμου. Στην **παρ. 2** προβλέπονται οι κυρώσεις για την παράβαση των υποχρεώσεων δεοντολογίας και ενημέρωσης έναντι του πελάτη, ειδικά κατά την πώληση βασιζομένων σε ασφάλιση επενδυτικών προϊόντων. Στην **παρ. 3** περιγράφονται οι κυρώσεις των λοιπών παραβάσεων της **παρ. 1**, καθώς και οι κυρώσεις για την παράβαση των άρθρων 4 **παρ. 7**, 18 και 25 του παρόντος νόμου. Η εν λόγω ρύθμιση αποτελεί εθνική επιλογή, η οποία περιέλαβε, επιπλέον των προβλέψεων της Οδηγίας που περιορίζονταν στην επίπληξη και την αφαίρεση της άδειας, την δυνατότητα επιβολής διοικητικών προστίμων, με ξεχωριστή πρόβλεψη μεταξύ φυσικών και νομικών προσώπων, προκειμένου να υπάρξει ομοιομορφία με την **παρ. 2**. Ωστόσο, το ύψος των προστίμων διαφοροποιείται από τα προβλεπόμενα στην **παρ. 2**, προκειμένου να καταδειχθεί η σπουδαιότητα που αποδίδεται στην τήρηση των υποχρεώσεων που αφορούν στα βασιζόμενα σε ασφάλιση επενδυτικά προϊόντα.

Στην **περ. γ)** της **παρ. 2** και στην **περ. β)** της **παρ. 3**, προβλέπεται για πρώτη φορά η δυνατότητα της εποπτικής αρχής να διαγράφει από το Μητρώο διαμεσολαβητή, ο οποίος παραβαίνει τις εκ του νόμου υποχρεώσεις του. Η διαγραφή συντελείται με μόνη την απόφαση της εποπτικής αρχής, που είναι άμεσα εκτελεστή, κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο για την έναρξη των κατά νόμο προθεσμιών προσβολής της και διαβιβάζεται στο αρμόδιο κατά τόπον Επιμελητήριο, το οποίο έχει υπηρεσιακό καθήκον να εκτελέσει την υλική ενέργεια διαγραφής του διαμεσολαβητή από το Μητρώο εντός της προβλεπόμενης στη διάταξη προθεσμίας, χωρίς να μεσολαβήσει οποιαδήποτε άλλη εκ μέρους του διοικητική ή άλλη ενέργεια. Η δυνατότητα αυτή της εποπτικής αρχής ουδόλως συγκρούεται με την αρμοδιότητα του Επιμελητηρίου να προβαίνει σε διαγραφή του διαμεσολαβητή, όταν παύουν να πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 20, 21 και 22 του παρόντος νόμου, διότι η αρμοδιότητα του Επιμελητηρίου συνδέεται με την προσκομιδή ή μη, εμπροθέσμως ή μη, συγκεκριμένων δικαιολογητικών εγγράφων, ενώ η αρμοδιότητα της εποπτικής αρχής εκ του παρόντος Κεφαλαίου συνίσταται στην ουσιαστική εποπτική αξιολόγηση της συμπεριφοράς του εποπτευόμενου.

Η **παρ. 4** λαμβάνει υπόψη της τις προβλέψεις του πυλώνα II της Οδηγίας για την Φερεγγυότητα II των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, η άρτια λειτουργία του οποίου συνδέεται άρρηκτα με την επιτυχημένη συμμόρφωση με τις επιταγές του παρόντος νόμου.

Οι **παρ. 5 και 6** προβλέπουν κυρώσεις για περιστατικά παρακώλυσης του εποπτικού ελέγχου ή για τυχόν άλλες περιπτώσεις παραβάσεων, που δεν έχουν ρητά προβλεφθεί στις **παρ. 1, 2, 3 και 4** του παρόντος άρθρου. Η **παρ. 7** επαναλαμβάνει την πρόβλεψη του άρθρου 256 **παρ. 7** του ν. 4364/2016, σύμφωνα με την οποία τα επιβαλλόμενα πρόστιμα αποτελούν δημόσιο έσοδο και εισπράττονται με τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

Το **άρθρο 43** ενσωματώνει τις προβλέψεις του άρθρου 34 της Οδηγίας και, επιπλέον, περιλαμβάνει ορισμένα εκ των κριτηρίων του άρθρου 256 **παρ. 6** του ν. 4364/2016, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι επιβληθησόμενες κυρώσεις θα ικανοποιούν την αρχή της αναλογικότητας. Εξυπακούεται ότι εφαρμόζονται όλες οι αρχές του γενικού διοικητικού



δικαίου για την νομιμότητα της έκδοσης μιας τέτοιας ατομικής διοικητικής πράξης όσον αφορά την κατά νόμον τυπική και ουσιαστική νομιμότητα αυτής.

Το **άρθρο 44** εξουσιοδοτεί την εποπτική αρχή να θεσπίσει εσωτερική διαδικασία για την ενθάρρυνση αναφορών από υπαλλήλους, συνεργάτες και προστηθέντες διανομένων σχετικών με παραβάσεις του παρόντος νόμου, των κατ' εξουσιοδότησή του αποφάσεων και της εν γένει νομοθεσίας, εθνικής και ενωσιακής, που διέπει τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

Τέλος, το **άρθρο 45** προβλέπει την αρμοδιότητα της εποπτικής αρχής να μεταφέρει τις σχετικές περί κυρώσεων πληροφορίες στην ΕΑΑΕΣ, για την άσκηση των εκ του Κανονισμού 1094/2010 αρμοδιοτήτων της.

### **Μέρος τρίτο Κεφάλαιο Η**

Με το **άρθρο 46** παρ. 1 καταργούνται τα προηγούμενα νομοθετήματα που ρύθμισαν τη δραστηριότητα της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης, του παρόντος νόμου επιτελούντος και έργου κωδικοποίησης όσων εκ των εθνικών διατάξεων προσήκουν με την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2016/97 ή αποτελούν άσκηση εθνικής επιλογής. Η ανάγκη της κωδικοποίησης της νομοθεσίας για τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων προέκυψε από την διατήρηση σε ισχύ του ν. 1569/1985, μετά την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2002/92/ΕΚ με το π.δ. 190/2006. Και τούτο διότι, η διάταξη του άρθρου 14 του Π.Δ. 190/2006 καταργεί μεν τις διατάξεις του Ν. 1569/1985 που έρχονται σε αντίφαση με το ίδιο, χωρίς, όμως, να αναφέρει ποιες διατάξεις είναι αυτές, ώστε να εναπόκειται στον εφαρμοστή της διάταξης η εύρεση των κατηργημένων διατάξεων του νόμου. Λαμβανομένων υπόψη επιπροσθέτως και των εκτεταμένων αλλαγών που επιφέρει η νέα Οδηγία, η κωδικοποίηση των εν λόγω νομοθετημάτων συμβάλλει στην ασφάλεια των σχετικών συναλλαγών και υπηρετεί την αρχή της διαφάνειας στον κρίσιμο τομέα της διανομής των ασφαλιστικών προϊόντων.

Όσον αφορά την τροποποίηση του ν. 4364/2016 με την διαγραφή της φράσεως «και ασφαλιστικής και αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης» από το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 256 αυτού διευκρινίζονται τα εξής: ο παρών νόμος, είναι ειδικότερος για το ζήτημα της διανομής, νεώτερος του ν. 4364/2016 και ενσωματώνει τις κυρώσεις της Οδηγίας 2016/97. Με την εν λόγω τροποποίηση καθίσταται απολύτως σαφές ότι οι περί κυρώσεων διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται μόνον για παραβάσεις που αφορούν στην άσκηση της δραστηριότητας διανομής των (αντ)ασφαλιστικών προϊόντων, ενώ για κάθε άλλη παράβαση της εν γένει ασφαλιστικής νομοθεσίας, όπως για παράδειγμα του ν. 2496/1997, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 4364/2016.

Με την **παρ. 2** σκοπείται η ομαλή μετάβαση στις νέες διατάξεις καθώς προβλέπεται ότι οποιαδήποτε αναφορά στις καταργούμενες διατάξεις νοείται ως αναφορά στις αντίστοιχες διατάξεις του νόμου αυτού.

Με την **παρ. 3 περ. α' – γ'** διατηρούνται σε ισχύ οι κατ' εξουσιοδότηση του Ν. 1569/85 και του π.δ. 190/2006 εκδοθείσες πράξεις, που απαριθμούνται ρητά για λόγους ασφάλειας δικαίου, μέχρι να αντικατασταθούν από εκδοθησόμενες κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος νόμου. Με τον τρόπο αυτό, δεν θα υπάρξουν κενά στην άσκηση του σχετικού εποπτικού

έργου π.χ. για την πιστοποίηση γνώσεων ή την επαναπιστοποίηση των (αντ)ασφαλιστικών διαμεσολαβητών, ενώ είναι αυτονόητο, πως στις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότησή του πράξεων εμπίπτουν πράξεις ή παραλείψεις που τελούνται μετά την έναρξη ισχύος αυτών αντιστοίχως.

Με την **παρ. 4** τροποποιείται η υπουργική απόφαση Κ4-155/1985 (ΦΕΚ 114/16.01.1986 ΤΑΕ-ΕΠΕ) για λόγους εναρμόνισης με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο.

Συγκεκριμένα, οι καταργούμενες και τροποποιούμενες διατάξεις της ως άνω υπουργικής απόφασης απηχούσαν την αρμοδιότητα του κράτους να καθορίζει τα τιμολόγια του κλάδου 10 για την υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία οχημάτων, με τρόπο υποχρεωτικό για τους φορείς της ασφαλιστικής αγοράς. Η απελευθέρωση των σχετικών τιμολογίων επήλθε ήδη με το π.δ. 252/1996 (Α 186), συνεπεία της οποίας οι με το παρόν καταργούμενες διατάξεις έχουν ήδη περιέλθει σε αχρησία. Η ανάγκη για σαφήνεια και ασφάλεια δικαίου από την μια, και η ανάγκη της ασφαλιστικής αγοράς να διατηρήσει το σύστημα της ΥΣΑΕ για την εξαγωγή στατιστικών στοιχείων, τη βέλτιστη διαχείριση του λειτουργικού κινδύνου, συνδεδεμένου ενίοτε με το φαινόμενο της ασφαλιστικής εξαπάτησης και κατ' έκταση τη διασφάλιση της φερεγγυότητας των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον κοινωνικά ευαίσθητο κλάδο της υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτου, από την άλλη, επιβάλλουν την επικαιροποίηση των διατάξεων της εν λόγω Υπουργικής Απόφασης στις συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού, που επικρατούν σήμερα.

Με την **παρ. 5** επέρχονται οι απαραίτητες τροποποιήσεις στο π.δ. 237/1986. Ειδικότερα, καταργείται η διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 περ. δ' εδάφια β' και γ' του π.δ. 237/1986, που προέβλεπε ότι, σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας ασφαλιστικής επιχείρησης, το Επικουρικό Κεφάλαιο είχε δικαίωμα αναγωγής μέχρι το ποσό των 1.500 ευρώ, εναντίον των διαμεσολαβητών που διαμεσολάβησαν στη σύναψη συμβάσεων με την εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση, ιδίως αν το έκαναν με δόλο, εκτός αν οι διαμεσολαβητές αποδείξουν ότι δεν γνώριζαν ούτε μπορούσαν να γνωρίζουν, οσηδήποτε επιμέλεια και αν επέδειξαν, την επικείμενη ανάκληση της άδειας. Η εν λόγω διάταξη είναι εξαιρετικά ασαφής ως προς τη χρονική της έκταση, αφού δεν προσδιορίζει κάποια «ύποπτη περίοδο» μέσα στην οποία ενδέχεται να έλαβαν χώρα τέτοιες δραστηριότητες εκ μέρους του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή. Επίσης, δεν είναι σαφές ποιο είναι το όφελος του διαμεσολαβητή από αυτήν την ενέργεια, ώστε να έχει «δόλο» στην εκτέλεσή της. Ακόμη, δεν είναι δυνατόν να υποτεθεί ή να αποδειχθεί με ασφάλεια η βέβαιη γνώση του διαμεσολαβητή για την επικείμενη ανάκληση της άδειας, αφού τα σχετικά εποπτικά μέτρα, κατά πάγια πρακτική, δεν «προαναγγέλλονται» προς τους φορείς της ασφαλιστικής αγοράς.

Με την **παρ. 6** προστίθεται νέα παρ. 8 στο άρθρο 19 του Ν. 4364/2016 σχετικά με την διαδικασία καταγγελιών ενώπιον της εποπτικής αρχής.

Με το **άρθρο 47** επιδιώκεται η ομαλή μετάβαση από τις ισχύουσες πριν τον παρόντα νόμο κατηγορίες, στις προβλεπόμενες στο άρθρο 18 κατηγορίες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης, και ταυτόχρονα η τακτοποίηση των εγγραφών των Ειδικών Μητρώων σε συμμόρφωση με τις προβλέψεις του παρόντος περί ασυμβιβάστων, η σκοπιμότητα των οποίων αναπτύχθηκε παραπάνω. Έτσι, με τις **παρ. 1-4** προβλέπεται η εξής διαδικασία:

- Μέχρι τις 15.9.2018 οι ήδη εγγεγραμμένοι σε περισσότερες από 1 κατηγορίες του Ειδικού Μητρώου επιλέγουν σε ποιαν θα παραμείνουν.
- Αμέσως μετά, τα Επιμελητήρια διαγράφουν όλους όσους δεν συμμορφώθηκαν με την παραπάνω υποχρέωση και συγχωνεύουν μηχανογραφικά τις πρώην κατηγορίες συμβούλου και πράκτορα, σε μία, με την ονομασία «ασφαλιστικοί πράκτορες».

Επειδή, στο πλαίσιο της άσκησης χρηστής διοίκησης, για την συγχώνευση αυτή δεν απαιτείται καμία πρόσθετη υποχρέωση από τους ασφαλιστικούς συμβούλους, οι οποίοι έχουν εγγραφεί χωρίς να κατέχουν την πιστοποίηση επιπέδου Β της ΠΕΕ 16/2013, η παρ. 3 προβλέπει ότι όσοι έχουν πιστοποιηθεί και εγγραφεί ως ασφαλιστικοί σύμβουλοι μετά την 1η.1.2017 και μέχρι την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου (δηλαδή 30.9.2018) συνεχίζουν να εργάζονται κανονικά και εντάσσονται στην νέα κατηγορία του ασφαλιστικού πράκτορα αυτόματα, μετά την πάροδο δύο ετών από την ημερομηνία εγγραφής τους ως συμβούλων. Εξυπακούεται ότι όσοι επιθυμούν την άμεση ένταξή τους στην νέα κατηγορία του ασφαλιστικού πράκτορα μπορούν να το αιτηθούν, αφού προσκομίσουν την απαιτούμενη πιστοποίηση γνώσεων για την κατηγορία αυτή κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού.

Στην **παρ. 4** περιλαμβάνονται προβλέψεις σχετικώς με την αυτόματη κατ' ουσίαν μετονομασία για τους ήδη εγγεγραμμένους στα μητρώα των αρμοδίων επιμελητηρίων διαμεσολαβητών.

Τέλος, με το **άρθρο 48** επιδιώκεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου πριν την 1.10.2018, αλλά με την **παρ. 2** οι εκεί αναφερόμενες διατάξεις ξεκινούν να εφαρμόζονται με τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στο φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

\*\*\*\*\*